Ronde Echo

RONDE VAN ESSEN

Jubileumeditie

JEUGDRAAD ESSEN

Met de medewerking van:
Jeugdraad Essen & de gemeentelijke sport- en jeugddienst

GEMEENTE essen

rondevanessen.be Ronde van Essen rondevanessen

Inleiding

De 50e Ronde van Essen. Een jubileum, en daar hoort ook een jubileumuitgave van onze Ronde-Echo bij - het enige Essense dagblad, ook al verschijnt het elk jaar maar zes dagen.

Daarvoor hebben we ook speciaal een redactie samengesteld met oud-medewerkers. Met inzet van archeologische middelen hebben we ook enkele echte typmachines bovengespit. Onder andere daarmee laten we onze literaire gaven nog eens tot hun recht komen. Die pennenvruchten vindt u achteraan in dit boekje. Maar we openen deze bijzondere Echo met een historisch overzicht van de voorbije 49 Rondes, en een stukje over onze onlangs teruggevonden familieleden in de Zuiderkempen. Daarna krijgt u een "best off" uit de Ronde-Echo's die in de loop der jaren verschenen zijn. Hier op de redactie ontstaat ondertussen ook het idee om de oude Echo's volledig te digitaliseren, dus misschien kan u ze binnenkort nog wel eens helemaal zelf nalezen. Ondertussen moet u het met onze uittreksels doen. En daarna dus wat we donderdagavond in de Oude Pastorij hebben neergepend.

Op die manier bieden we u heel wat leesvoer aan, waarmee u de komende weken kan doorkomen. Naast lezen kan u overigens ook kijken. Op YouTube vindt u een prachtige documentaire (****) over de Ronde : Ronde van Essen - De eindspurt van de vakantie (https://youtu.be/3GpV4YuoV94) en u kan ook zien hoe ons Rondevuur helemaal uit Griekenland in Essen is geraakt (https://youtu.be/NNx-euPmlaQ) - natuurlijk raakt u er met de zoekterm "Ronde van Essen" ook.

Met dank aan iedereen die aan deze Jubileum-Echo heeft meegewerkt en al wie ons feestprogramma heeft mogelijk gemaakt !

De redactie

50 keer Ronde van Essen 1973-2022

3

Deze week loopt de Ronde van Essen voor de 50e keer door straten van onze gemeente. Daarmee maakt de Ronde deel uit van het gemeentelijk cultureel erfgoed. Bij deze gelegenheid moeten we natuurlijk het verhaal vertellen van de vorige 49 edities. Bij de 20e Ronde werd het voor de eerste keer opgetekend door Rudi Smout, vijf jaar later nam Wim Besters de pen over. Bij de 30e en 40e uitgaves werd het verhaal geactualiseerd, met dezelfde auteur als vandaag[1] . Veel leesplezier !

Van Itegem naar Essen

Veel Essenser dan de Ronde van Essen kan iets niet zijn. Toch lag de oorsprong eigenlijk elders. De inspiratie voor de Ronde van Essen kwam uit Itegem, tegenwoordig een deelgemeente van Heist-Op-Den-Berg. Daar werd de Ronde in 1955 gesticht door de latere amateurwielrenner en sportarts Toon Goossens -toen 12 jaar oud- die de eerste tien jaar de kar van de Ronde trok, samen met onder meer zijn broer Cas Goossens, de latere journalist en administrateur-generaal van de BRT. Inspiratie vonden de stichters in de Ronde van Frankrijk die hen aanzette tot het houden van loopkoersen rond conservenfabriek l'Abeille [2]. In Itegem werd in 2008 voor de laatste keer een zevendaagse Ronde georganiseerd, maar in 2013 kwam een vierdaagse kermisloop in de plaats. In de naburige dorpen Beerzel, Hallaar en Wiekevorst vinden tot op vandaag "Rondes" naar Itegems model plaats.

Essen ligt natuurlijk een eindje van Itegem vandaan. Maar toen Jef Smets de Zuiderkempen, waar hij van 1962 tot 1967 onderpastoor was, voor de Noorderkempen ruilde en in de Onze-Lieve-Vrouwparochie in Essen werd aangesteld, bracht hij het concept van de Ronde mee. Hij sprak er burgemeester Herman Suykerbuyk en schepen Karel Van den Bergh over aan. En die trokken er in januari 1973 mee naar Frans Schrauwen, die toen voorzitter was van de Jeugdraad, en naar de kerngroep van Jeugdhuis Thor. De Jeugdraad zou de organisator van de Ronde worden, maar stelde één duidelijke voorwaarde : alle middelen, ook de financiële, moesten van het gemeentebestuur komen. De burgemeester stemde ermee in en met een aantal vrijwilligers die nog actief waren in het jeugdwerk of recent daarmee waren gestopt werd de eerste Ronde uitgewerkt.

De eerste Ronde

In augustus was het dan zover. De wedstrijdleiding van de eerste Ronde van Essen kwam in handen van Theo Van Thillo en Jan Van Loon. Ludo Pockelé werd de Essense Cas Goossens, want die stond in Itegem achter de microfoon. Pockelé zette zijn Renault R4 in als omroepwagen en verzorgde de commentaar met behulp van de installatie van Harry Schrauwen. Net zoals in Itegem kwam er een krantje, en Piet Nuijten en Guy Van den Broek vormden de eerste redactie. Onder meer Fons Jaspers, Frans Hertogs en Gust Hermans zorgden voor het parkoers. Cois Van Hooydonck, Jef De Backer en Alain Hollevoet stonden achter de toog. Ook Jos Van Loon, de latere architect, trok meer aan de kar. Albert Van Meel, gemeentelijk werkleider, zorgde in zijn vrije tijd voor het materiaal, en zette daar een oude brandweerwagen voor in. Die ging niet meer zo snel, zodat Broeder Berno die ook meehielp hem met zijn brommertje steevast voorbijstak. Van Meel kreeg zelfs een boete van de Rijkswacht omdat hij op de Moerkantsebaan... te traag reed. Na tussenkomst van burgemeester Suykerbuyk werd ze gelukkig kwijtgescholden.

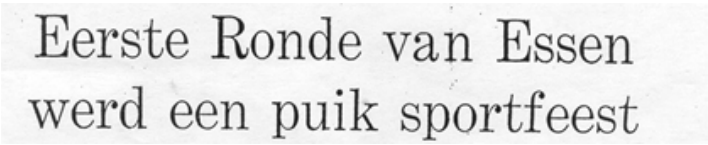
Eerste Ronde van Essen werd een puik sportfeest

Gazet van Antwerpen zag dat het goed was

1 Met dank aan de nalezers, en in het bijzonder Roel Bevers en Rudi Smout, voor hun aanvullingen en opmerkingen. Voor mogelijke fouten of onzorgvuldigheden is evenwel alleen de auteur verantwoordelijk.
2 Zie Leo Buts, "De Ronde van Itegem en zijn roots" in De Swanekoerier jaargang 39 nummer 5, Heist-Op-Den-Bergn, Heemkring Die Swane.

De Ronde-avonden werden afgesloten in een café in de wijk waar gelopen werd : bij de Smid in Hoek, bij Irma Elst (Vlaamsche Leeuw) in Wildert, bij den Pijieter (nu De Gaffel) in Horendonk en uiteraard in jeugdhuis Thor. Het café deed ook dienst als redactielokaal, waar de redactie al ´s middags postvatte. Een belangrijke voorwaarde was ook dat er een biljart moest staan : de lange uren moesten immers opgevuld worden.

Er werd vijf dagen gelopen in vijf verschillende wijken, zoals dat nu nog steeds het geval is. En op zaterdag vond de finale plaats. In samenspraak met dokter Wim Schrooyen werden de gepaste afstanden voor de verschillende leeftijden bepaald. Voor de winnaars waren er een gele trui, medailles en een bloemstuk. Albert Van Meel en Broeder Berno zorgden voor enkele "levende prijzen" en bakker Kamerling zorgde voor taart. De medewerkers sloten af bij schepen Karel Van Den Bergh en zijn vrouw Julia thuis, waar er eentje werd gedronken op de geslaagde Ronde, om vervolgens de nodige plannen te maken voor de volgende editie. De Essense jeugd in de laatste week van de schoolvakantie in elke wijk samenbrengen voor een sportief evenement waar "deelnemen is belangrijker dan winnen" vooropstond, om zo de terugkeer naar de schoolbanken wat te verzachten bleek een succesvolle aanpak. De Ronde van Essen was vertrokken.

De Ronde loopt

De Ronde van Frankrijk mag dan wel mee als inspiratie hebben gediend, veel fietsen zijn aan de Ronde nooit te pas gekomen, tenzij als volgfiets om eventueel gevallen lopertjes op te lappen of op te rapen. De Ronde van Essen is een loopronde. In de eerste jaren werd met dat lopen een beetje geëxperimenteerd : zo stond in 1973 een individuele tijdrit op het programma, en in 1974 een afvallingskoers. Maar na enkele jaren viel het geheel in een meer definitieve plooi. In Wildert werd op maandag van start gegaan met een stratenloop ,ook wel "marathon" genoemd - tot die naam vooral de kleinste deelnemers of hun ouders begon af te schrikken. Vervolgens trok de Ronde naar Hoek voor het zaklopen, en naar Heikant voor de rekkenkoers. In Horendonk stond het zigzaglopen op het programma, en in Statie de hindernissenkoers. De slotdag in het centrum heette sprint, veldcross of gewoon "finale".

Achter de Oude Pastorij in 1975

Aan die basisstructuur veranderde in de loop der jaren erg weinig. Van 1992 tot 1995 werd in Wildert in de Duintjes een bosloop gehouden, maar dat bleek wat te ver van het dorp verwijderd, en het werd er ´s avonds ook te vroeg donker. En in 2012 verwisselden het zaklopen de hindernissenkoers van plaats, zodat de hindernissen nu in Hoek op het menu staan, terwijl de zak in Statie wordt aangetrokken. De reden daarvoor was erg pragmatisch : op vrijdagavond zijn er steevast minder medewerkers beschikbaar om het parkoers af te breken, vooral omdat de scouts dat weekend vaak naar de Herfstontmoeting, een nationale bijeenkomst van scoutsleiders, trekken. Zakken opruimen is dan veel gemakkelijker dan hindernissen afbreken !

Zes wijken

Af en toe veranderde wel de plaats waar gelopen werd, behalve in Horendonk en Statie. In Hoek verhuisde de Ronde in 2004 van de boerderij van Willemsen waar in de schapenwei werd gelopen, naar de terreinen aan het College. Daardoor viel een extra moeilijkheid weg, want wie in Hoek snel uit de zak was gekropen kon sommige jaren alsnog uitglijden op de schapenkeutels ! Maar de Ronde vertrok er ook mee uit het dorp van Hoek, en dat wordt door sommigen nog steeds betreurd. In Wildert werd het oorspronkelijk stratenparkoers in de Voetberglaan dat eigenlijk niet iets te lang was dus eerst ingeruild voor het bos, later vond de Ronde zijn thuisbasis iets op een nieuw

parkoers in de Kleiputtenlaan. En in het Centrum werd in de beginjaren achter het gemeentehuis gelopen, en nadien meestal achter de Oude Pastorij. Dat terrein lag er soms erg slecht bij, of er vond een ander evenement plaats, zodat moest uitgeweken worden naar het naastgelegen Jeugdheem.

Omdat de Ronde wel van dag tot dag maar niet van jaar tot jaar verhuist zijn heel wat parkoersen zo in het geheugen van iedereen gegrift dat de medewerkers ze bijna op automatische piloot kunnen rechtzetten. Met talloze nadarhekken, en met piketten en daartussen roodwit lint of oranje touw, wordt voor elk parkoers een basis gelegd. Dat vergt alleen in Horendonk nog echt denkwerk, want na een zig moet een zag volgen. Een startlijn en een aankomstlint zijn ook noodzakelijk. De hindernissen op dinsdag moeten er al vooraf staan. En het gemeentebestuur heeft speciaal voor de Ronde enkele antieken nadarhekken opzijgezet die op woensdag in Heikant kunnen worden gebruikt voor de rekkenkoers. Voor vrijdag mogen de zakken niet vergeten worden. Dat is het zowat, behalve dan voor de finaledag : waar in Essen-Centrum in de beginjaren een strenge lijn werd gevolgd en de "sprint" om een rondje zonder franjes vroeg leven de parkoersbouwers zich net daar tegenwoordig wat vaker uit, met allerlei fantasietjes.

Start in Wildert in 2015

Ook naast het parkoers moet er natuurlijk nog wel wat opgebouwd worden. Enkele straten moeten worden afgesloten, en de buren daarvan worden in de dagen voordien steevast met een briefje verwittigd. Af en toe moet er toch eens aangebeld worden om een geparkeerde auto te verplaatsen. In sommige wijken wordt een wc-wagen voorzien, elders wordt de toegang tot het toilet op een andere manier verzekerd. De omroepwagen krijgt een plaatsje en er worden luidsprekers opgehangen. De inschrijvingstafels worden, al dan niet onder een tentje, geplaatst. De toog krijgt een plekje en op zaterdag wordt er een heus terras opgebouwd. Toch elke dag weer een huzarenstukje, die opbouw.

Geen Ronde zonder lopers

In de eerste Ronde waren er drie reeksen : 9- tot 10-jarigen, 11-tot 12-jarigen en 13- tot 14-jarigen. Die leeftijdsgrens van 14 kwam uit Itegem, maar werd al in 1974 losgelaten : de 15- tot 16-jarigen kwamen erbij, en ook de 7- tot 8-jarigen kregen een eigen reeks. Nog een jaar later mochten ook de 16-plussers meelopen. In de praktijk mochten 6-jarigen al snel ook meedoen, maar een eigen reeks voor de 5- en 6-jarigen kwam er pas in 1996. Ooit was er ook een reeks 25+, later een afzonderlijke reeks voor de medewerkers, en ook een speciale reeks voor G-sporters hield het enkele jaren vol. Een meer vaste waarde bleken de reeksen voor de mama's en de papa's, die vanaf 1999 worden ingericht. Maar de ouders waren er al veel eerder bij : al in de derde Ronde stond er een volkscross voor hen op het programma van zaterdag. Daarbij konden dan voor één keer de rollen worden omgedraaid, met de kinderen die hun ouders konden aanmoedigen, in plaats van andersom.

Hindernissen in Statie in 1996

De deelnemers van die volkscross werden nooit meegeteld in de "officiële" deelnemersaantallen van de Ronde. Die gingen de eerste jaren in stijgende lijn. In 1973 telde de organisatie 60 lopers, maar al in 1976 ging het aantal boven de 300. Dat niveau kon niet worden vastgehouden. Begin jaren 1980 schommelde het aantal lopers rond de kaap van 200. Gestaag nam het aantal inschrijvingen af tot 130 in 1988. De concurrentie van de toenmalige sportweek van de gemeente zat daar beslist voor iets tussen, maar de fut bleek ook wat uit de Ronde.

In 1989 werd besloten de Ronde te vernieuwen : er kwamen nevenactiviteiten naast het lopen en er werden nieuwe medewerkers gezocht. Dat bleek een schot in de roos. In 1989 stonden terug 184 jongeren aan de inschrijvingstafel en twee jaar later overschreed men opnieuw de kaap van 200, met maar liefst 286 deelnemers. In 1994 werd het deelnemersrecord van 1976 naar de tabellen verwezen, 321 rugnummers van "Gazet van Antwerpen" werden er dat jaar uitgedeeld. Dat bleek moeilijk te herhalen : er brak een lange periode aan met deelnemersaantallen die schommelden tussen 210 en 280 - als we de mama's en papa's meerekenen werd in 2012 nog één keer de 300 gehaald. Vanaf 2014 en zeker 2015 zette zich een nieuwe structurele daling in, met 167 "niet-papa/mama-lopers" in 2016 als voorlopig nieuw dieptepunt.

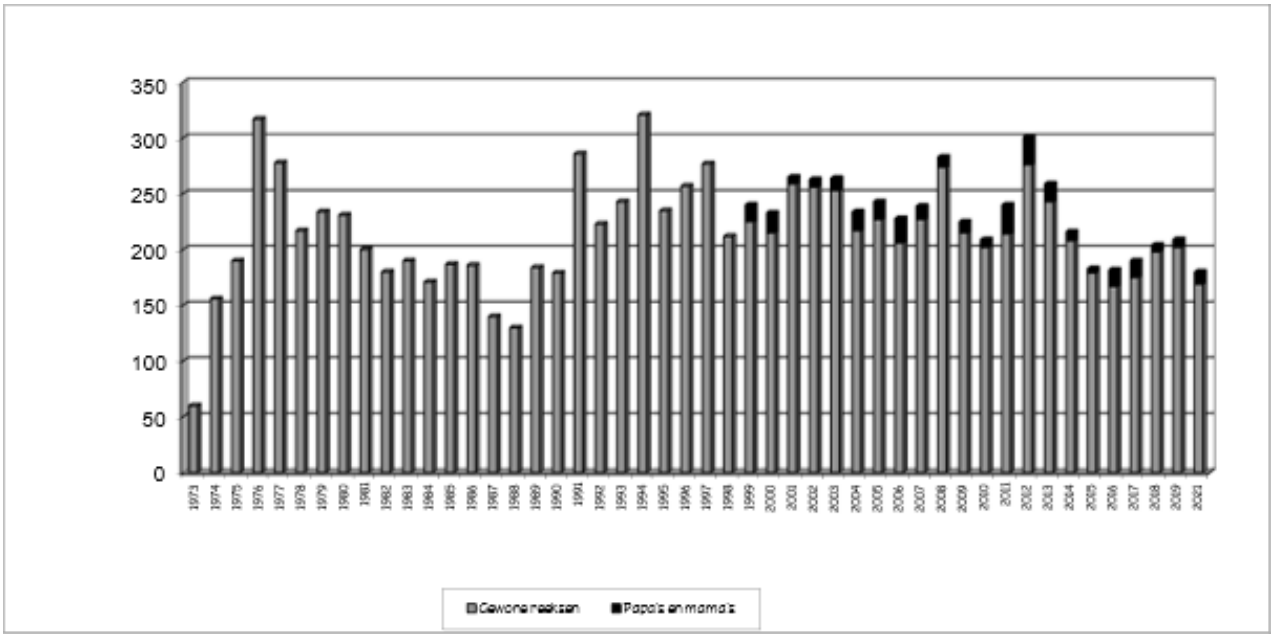

Deelnemers aan de Ronde van Essen per jaar (alle reeksen die de hele week lopen, zonder volkscross)

Aandacht ! Aandacht !

Aan de promotie zal het nochtans nooit gelegen hebben. De Ronde verspreidde affiches en werd aangekondigd op de geschilderde gemeentelijke aankondigingsborden, of plaatste zelf borden in het Essense straatbeeld. Sinds een jaar of tien wordt ook stoepkrijt ingezet. Een brief met de tekening van de kleurwedstrijd, en later een volwaardige folder, werd in de klas uitgedeeld tijdens de laatste schoolweken of ging mee met de reclameblaadjes. De Ronde werd aangekondigd in de "gemeentelijke berichten", de lokale pers en door de Essense jeugdbewegingen.

Zaklopen in Hoek in 2003

Gedurende vele jaren reed op de zondag vóór de Ronde en elke dag tijdens de Rondeweek ook een omroepwagen door de hele gemeente. Vaak bemand door Jos Konings, later door andere vrijwilligers die zich overdag konden vrijmaken. Tot in de jaren 2000 werd dezelfde installatie gebruikt die 's avonds ook op de Ronde kon dienen, en werd de reclame "live" ingesproken, en dus niet op een bandje opgenomen. Dat maakte het ook mogelijk om de publiciteit zéér gericht te maken en Marcske of zijn moeder rechtstreeks aan te spreken en op te roepen om mee te lopen. Ook andere nuttige informatie, los van de Ronde, kon uiteraard meegegeven worden, bijvoorbeeld om een plaatselijk café te verwittigen om alvast een pintje koud te zetten. Soms moest het snel gaan en werd Essen wat "in de rapte" doorkruist, zodat de Essenaren eigenlijk alleen "Ronde van Essen" konden opmaken uit de woordenvloed. Maar dat was natuurlijk wel de kern van de boodschap : de Ronde is weer in het land !

Publiciteit vertrekt namelijk van herkenbaarheid. Sinds 2000 heeft de Ronde daarom ook een eigen logo, waarin een loper, een "ronde", een verwijzing naar het logo van de Jeugdraad en naar de zes wijken waarin gelopen wordt, duidelijk herkenbaar zijn. Met dat logo werd ook een hele lijn van Rondeproducten opgestart : blauwe t-shirts voor medewerkers en lopers - in navolging van de witte exemplaren die in de jaren 1990 werden geproduceerd, petjes, polsbandjes, stopwatches, brooddozen, balpennen, sportzakken... Ze werden soms verkocht, maar meestal via de prijzentafel uitgedeeld. Want wat is nu leuker dan als prijs van de Ronde een echt Ronde-item mee naar huis te nemen ? Voor de medewerkers werd overigens ook een warme trui aan de garderobe toegevoegd; ondanks de voortschrijdende klimaatopwarming durft het eind augustus 's avonds al eens flink af te koelen...

Voor het plezier en voor het geel

Het klassement van de Ronde zou door broeder Guido Bex in 1979 zijn vastgelegd, al vermoeden we dat ook dat grotendeels uit Itegem werd geërfd. Het is een eenvoudig systeem, dat toelaat om uit te rekenen hoeveel punten er nodig zijn om de tegenstanders achter zich te houden in het algemeen klassement. Of ook al eens om afspraken te maken om de eerste of een andere podiumplaats te delen, want bij gelijke punten hanteert de Ronde gewoon het ex aequoprincipe, zonder ingewikkelde bijkomende regels. De basis van het klassement is als volgt : de winnaar krijgt één punt, de tweede twee en zo verder. Wie een dag niet meeloopt, wordt niet alleen een plaatsje achter de laatste gezet maar krijgt ook 10 strafpunten aan de broek. Dat maakt dat een dagje overslaan een héél slechte zaak is voor je plaats in de rangschikking : ook hier blijkt deelnemen belangrijker dan winnen.

Al is dat laatste natuurlijk óók van tel, soms meer voor de supporterende ouders dan voor de kinderen zelf. Dat leidt soms tot betwistingen. Een valse start wordt in de regel door de startmeester wel meteen gecorrigeerd, al blijkt soms pas bij het bekijken van de foto- of videobeelden 's avonds dat er trek- en duwwerk aan de start te pas kwam. In dat geval worden wel eens enkele strafpunten of zelfs een plaatsing achteraan de rituitslag uitgesproken. In tegenstelling tot die start kan je de aankomst uiteraard niet laten overdoen : de beslissing van de aankomstrechters is onmiddellijk en onverbiddelijk, maar ook zij zijn maar mensen en zien niet altijd alles. Dat de Ronde met een aankomstlint werkt waarin de deelnemers worden opgevangen en niet met een ondubbelzinnige finishlijn is wél zo handig voor het verzamelen van de kinderen en hun buiknummers, maar helpt ook al niet bij het ondubbelzinnig klasseren.

Start van de finale - Jeugdheem 1993

Een ander probleem in de beginjaren was de poging om kinderen in een lagere reeks in te schrijven ("Maar hij verjaart pas in september")

: de reeks heette dan wel "9-10 jarigen", uiteindelijk was het geboortejaar toch doorslaggevend. Een probleem dat de organisatie wat zelf gezocht had en dat in de jaren 1990 werd rechtgezet door de reeksen naar de geboortejaren te noemen. Wat niet wegneemt dat soms de ouders zich het geboortejaar van zijn kind niet meer exact konden herinneren, wat dan na enkele dagen uitkwam. Diskwalificatie en herinschrijving in de juiste reeks is dan het gevolg.

Het telwerk

Na het lopen wordt de uitslag genoteerd, maar dan moet uiteraard de rangschikking nog worden uitgerekend. Tot 1988 gebeurde dat op papier, waarna vervolgens het klassement werd uitgetikt om in de Ronde-Echo te kunnen publiceren. Leo Peeters kon dat niet langer aanzien en bood zich aan om een computerprogramma uit te werken om elke dag het klassement te berekenen. Een toepassing op basis van dBase zag het levenslicht. Na de Ronde nam Leo de uitslagen mee naar huis, verwerkte die en bracht ze naar de redactie. Vaak ging dat snel, soms raakte Leo maar moeilijk weg aan de Rondetoog of werd hij onderweg opgehouden - maar uiteindelijk belandden de uitslagen altijd in het boekje, waarna Leo er nog eentje meedronk op de redactie en daarbij één keer zo vast kwam te zitten in een stoel van het Jeugdheem dat nog steeds niet helemaal duidelijk is wat er die dag gebeurde.

Na Leo Peeters nam Erik Hurts in 1998 de fakkel over : die gebruikte Excel en werkte op de redactie, zodat het klassement niet meer over en weer moest worden gereden. Na Hurts werkten Tom Bevers en Rob Barrevoets in 2002 een toepassing in Access uit, met enkele extra snufjes zoals een vereenvoudigde inschrijving van kinderen die ook het jaar voordien meeliepen en de mogelijkheid om de diploma's af te drukken. Daardoor gaat het verwerken van de uitslagen redelijk snel waardoor de redactie van de Ronde-Echo 's avonds ook wat vroeger de deuren sluit dan voorheen. Overigens, hoewel het klassement van Broeder Bex op zich eenvoudig is, is het niet zo héél eenvoudig om te programmeren, aangezien je om het klassement van vrijdag te berekenen eerst de uitslagen van de voorgaande dagen moet aanpassen aan de deelnemers die pas later ingehaakt hebben. Op papier niet zo moeilijk, voor een computer een hele klus... maar daar zal de Broeder wel nooit bij hebben stilgestaan...

Alleen voor Essenaren, of toch niet

Nu het toch over fraude ging : dopingcontroles heeft de Ronde nooit doorgevoerd, al werd al eens gedaan alsof, waarbij één keer appelsap werd "geproefd" door de omroeper en zijn assistent om zo te bewijzen dat er niets in de urine van een onverwachte winnaar zat. Ongeoorloofd schoeisel was soms wel een probleem. Spikes en voetbalschoenen zouden op sommige parkoersen erg nuttig kunnen zijn, maar wegens het gevaar voor de andere deelnemers zijn ze verboden, en daar moest af en toe wel eens op gewezen worden. Als er dan geen ander schoeisel voorhanden was, moest er blootsvoets gelopen worden.

Dagpodium in 1978

Daarnaast geldt het principe dat alleen kinderen die in Essen wonen in de Ronde worden toegelaten. Daar werd echter niet altijd strikt de hand aan gehouden : waarom zou een kind dat in de weekendzone verblijft of een neefje uit Wuustwezel niet mogen meelopen ? In de beginjaren kon dat enkel "buiten klassement", nadien werd er wat soepeler mee omgesprongen. Al blijft de organisatie het principe achter de hand houden, een uitzondering moet kunnen. Het maakte dat de kinderen van de Gooreindse wielerheld Edwig Van Hooydonck ooit meeliepen - waarna hun vader ook probeerde om de Ronde naar Wuustwezel te kopiëren, maar dat lukte niet. En het leverde de Ronde ook één van zijn

meest bekende deelnemers op, want ooit werd Gert Verhulst zowaar de dagwinnaar ! Zijn ouders brachten hun vakanties immers door in een weekendhuisje in Horendonk. Of hij een pluchen hond als prijs meenam naar huis kunnen we niet met zekerheid zeggen, maar het kan ook niet helemaal uitgesloten worden.

Carl Kerstens in het geel en in de rekken - Statie 2001

Iedereen prijs!

Grote pluchen beesten waren immers gedurende jaren een vast onderdeel van de prijzentafel. Toch kreeg Verhulst die wellicht niet, want zeker in de beginjaren was het reglement op dat punt vrij streng : wie twee dagen niet meeliep, kreeg geen prijs. En Verhulst liep dus niet alle dagen mee. Nochtans was de Ronde altijd gul met die prijzen. Wie wel elke dag meeliep mocht een keuze maken aan de prijzentafel en kreeg een diploma. De leider in de tussenstand mocht al van in de beginjaren de gele trui dragen en de eindwinnaar kreeg deze ook mee naar huis. In 1991 en 1998 werd de gele trui een witte trui, en in 1983 een blauwe - maar een echte leiderstrui hoort natuurlijk geel te zijn en daar werd nadien niet meer van afgeweken. Daarnaast krijgt de winnaar een gouden medaille, en voor de nummers twee en drie zijn er zilver en brons. In de beginperiode werd men zelfs elke dag naar het ereschavotje geleid om er een geel, grijs of blauw lintje opgespeld te krijgen.

Bij de 30e Ronde, in 2002, werd ook de Gouden Trui uitgerekend en symbolisch uitgereikt. Om dat klassement over alle Rondes heen uit te rekenen werden drie punten toegekend voor elke eerste plaats, twee voor elke tweede en één voor een derde plaats. Alle reeksen die de hele week liepen -maar dus niet de volkscross- werden meegeteld. Zo werd een puntentotaal over alle Rondes heen berekend. Beste loper bleek Carl Kerstens, beste loopster Kathleen Suykerbuyk. Vandaag wordt het klassement nog eens geactualiseerd, maar aan de leiding blijven waarschijnlijk dezelfde twee, die immers in de voorbije decennia bij de papa's en mama's nog wel wat puntjes sprokkelden.

Op zaterdag worden traditioneel ook enkele prijzen uitgereikt die niet naar de lopers gaan. Zo is er de kleurwedstrijd waarbij de "tekeningen" (eigenlijk kleurplaten) worden beoordeeld die via de scholen of in de Ronde-Echo verschijnen. De jurering verloopt klassiek als volgt : op vrijdagavond worden de tekeningen eerst in leeftijdsgroepen verdeeld en daarna door enkele deskundige medewerkers beoordeeld. Daarbij gelden in de eerste plaats artistieke criteria. Maar ook andere factoren spelen naar verluidt al eens een rol. Wie al de gele trui wegkaapt krijgt normaal niet de prijs voor de mooiste tekening, en wie de kleurplaat té fraai heeft bewerkt voor haar of zijn leeftijd -naar het oordeel van de jury- haalt het soms ook niet. Ook wie de rebus die elke dag in de Ronde-Echo verschijnt oplost maakt kans op een prijs, uitgeloot door een onschuldige hand die er één pikt uit de juiste oplossing. Tenzij dan de gele truiwinnaar naar boven komt. Of de winnaar van de tekenwedstrijd. De Ronde houdt nu eenmaal van véél winnaars.

De prijzentafel in 1990 met de toen traditionele ballen van het IJsboerke.

Dat was ook de filosofie achter de invoering van het wijkenklassement in 1985 : welke wijk kon het meeste deelnemers samenbrengen ? Dat bleek steevast het Centrum. De speelpleinwerking "avant la lettre" van Jos Konings in

de Nollekensstraat zat daar voor veel tussen, naast wellicht het wat grotere bevolkingscijfer van "'t Dorp". Ook enkele jeugdbewegingen, zoals KSA, deden hun duit in het zakje door elke avond vanuit hun lokaal per fiets samen naar de Ronde te trekken. Omdat er zo geen spanning in zat verdween dit klassement opnieuw na enkele jaren.

Maar al wie meeloopt, krijgt dus een prijs. Die prijzen moeten worden aangekocht, of als geschenk bij de Ronde belanden. Vaste "prijzenmannen" waren in de loop der jaren Jos Konings, Patrick Boeren, later Matthias Schrauwen en Roel Bevers. Tegenwoordig zorgt Eliese Braat voor de prijzen. Ze konden terecht bij Pol Simons (Stock 1000) in de Veldweg, of bij het IJsboerke voor plastieken ballen. Of men trok de grens over naar Baarle-Nassau. Tegenwoordig wordt geprobeerd om het hele jaar de promoties her en der in de gaten te houden.

Een ruim en gediversifieerd aanbod is noodzakelijk, wat ook al eens tot miskopen leidde : een prijs die na tien jaar te zijn aangeboden door geen enkele deelnemer werd uitgekozen was wellicht niet écht geschikt. Het overkwamen onder meer een (toegegeven, erg lelijke) kandelaar en een reeks kuisproducten. En natuurlijk was ook niet elke gewonnen prijs een bron van vreugde. Voor de kinderen zelf, omdat het vliegtuigje wel heel snel stuk ging. Of voor hun ouders, omdat het maar niet stuk wilde gaan... Ook de levende prijzen, vaak schattige konijntjes, kregen niet altijd de goedkeuring van de ouders, die ze al zagen uitgroeien tot een stevige Vlaamse Reus waar ze dag na dag voor moesten zorgen. Maar zeg maar eens nee tegen een kind dat met de gele trui om de schouders een konijn wil adopteren!

Week van de Jeugd

Hoe belangrijk ook, de Ronde draaide nooit om lopen alleen. Al in 1973 werd aan de finale een groot kinderfeest met versnaperingen, het orkest van Kees Verhulst, Pipo de Clown en Dorus gekoppeld. In 1974 verzorgde KWB een familiefeest en maakte Frans Van den Bergh een film over de Ronde. In 1976 zorgde de politie ervoor dat mensen de veiligheidsgordel konden testen en in 1977 organiseerden ze een bekwaamheidsproef voor jonge fietsers.

Discozwemmen in 1994

In 1989 werd de Ronde grondig vernieuwd. Er werden ludieke wedstrijden ingericht, zoals een pyjamaloop, een huisdierenren en een skilattenloop. Daarnaast kwamen er nevenactiviteiten zoals (opnieuw) clownoptredens of een poppenkast. Na een aantal jaren -dat gaat zo in de Ronde- ontstond daarbij een vast patroon, met een heksentocht, een ballonwedstrijd, jobben (schijfgooien) en discozwemmen. Een aantal jaren werd ook een grote dropping georganiseerd voor de wat oudere kinderen, waarbij ze met de vrachtwagen van het gemeentebestuur ergens werden afgezet. Wie dat vandaag doet, haalt het tv-journaal. Maar toen vond de organisatie het niet zo vreemd : dezelfde vrachtwagen werd vaak toch al gebruikt om de medewerkers met hun fietsen terug naar het gemeentehuis te voeren, vaak gevolgd door een omroepwagen waarin de recent gelopen rit of een andere gebeurtenis werd becommentarieerd voor het van een rustige zomeravond genietende Essen. De vernieuwde Ronde kreeg de ondertitel "Week van de Jeugd" mee, om duidelijk te maken dat het om méér ging dan lopen. De ondertitel verdween na enkele jaren geruisloos : de merknaam "Ronde van Essen" volstond eigenlijk al.

Met een tweede vernieuwingsgolf in 2001 werd er opnieuw gesleuteld aan het programma. Het discozwemmen werd af en toe vervangen door een kinderfuif, al werd meestal toch voor het zwembad gekozen - tot De Vennen

definitief tegen de vlakte ging, natuurlijk. Ook de ballonwedstrijd bleef, tot het besef kwam dat helium niet zo goed is voor het leefmilieu. Activiteiten ná het lopen, zoals de dropping of de heksentocht gingen eruit, want ouders zijn graag niet te laat thuis. In de plaats kwamen schminken en XXL-games. Aan de Oude Pastorij werd buikschuiven een klassieker, en later ook bakstapelen. En een springkasteel mag ook niet ontbreken. Zeker op zaterdag is het immers zaak om iedereen voldoende lang bezig te houden : het lopen zelf wordt wat meer uitgesponnen, de pauze duurt wat langer, er is een volkscross en op het einde volgt de prijsuitreiking. Ondertussen moeten de diploma's worden gemaakt (vroeger handgeschreven, de laatste twintig jaar komen ze uit de printer) en een laatste boekje met de einduitslagen.

Aan het stuur

Wie organiseert eigenlijk de Ronde ? Het antwoord in 1973 was duidelijk : de Jeugdraad - met de uitdrukkelijke belofte van de volle steun van het gemeentebestuur. Ergens in de beginjaren werden ook Atles (nu Esak) en de BCJG (nu de Gezinsbond) even bij de organisatoren gerekend, maar de Jeugdraad bleef de constante factor. Meestal coördineerde de voorzitter van de Jeugdraad de Ronde, soms werd de taak aan een ander bestuurslid toevertrouwd. Dat maakte de Ronde af en toe afhankelijk van het enthousiasme van het Jeugdraadbestuur of de voorzitter daarvan, en af en toe was er daardoor van enige coördinatie nauwelijks sprake. Omdat heel veel medewerkers dezelfde taken als het jaar voordien opnamen, was dat op zich geen onoverkomelijk probleem : ze pikten op maandag de draad op waar ze die het jaar voordien op zaterdag hadden laten liggen.

Zaklopen in Hoek in 1989

Maar dat blijft geen jaren goed gaan. De situatie leidde in 2001 in goede verstandhouding met de Jeugdraad tot de oprichting van een afzonderlijke Stuurgroep. Die Stuurgroep koos na enkele jaren voor de eigen herkenbaarbeid om gele t-shirts te gaan dragen. Elke verwarring met de gele truidragers is evenwel uitgesloten : bij de Stuurgroepleden staat het logo op de rug, niet op de buik. De oprichting van de Stuurgroep bracht meer stabiliteit in de Ronde, maar creëerde ook een soms wat moeilijke driehoekverhouding Jeugdraad - Ronde - gemeentebestuur. Want wie organiseert praktisch én juridisch de Ronde, en wie beheert het geld ? De opeenvolgende Stuurgroepvoorzitters, Tom Bevers, Annemie Van Loon, Boris Antonissen en Amber Simon moesten zo al eens laveren tussen de verschillende betrokkenen, al kwam het in augustus altijd goed.

Van de hele gemeente

Vooral de verhouding met het gemeentebestuur is nu eenmaal cruciaal voor de Ronde. Er is niet alleen de belofte van "volle steun" van 1973, maar ook het simpele feit dat alleen de gemeente over het nodige materiaal beschikt om de Ronde te realiseren en dat elke dag opnieuw ter plaatse kan krijgen. Dat maakt dat de vrachtwagenchauffeur van de gemeente een essentiële partner is voor de Ronde, en verklaart zeker mee waarom de technische dienst van het gemeentebestuur in

Zigzagloop Horendonk 2007.

2001 de prijs voor jeugdverdienste, het "Gouden Ei" kreeg, nog vóór de Ronde zélf die prijs in ontvangst mocht nemen. Elke dag moeten de piketten, de tafel, stoelen, de materiaalkoffers, de nadarhekken immers ter plaatse en weer in het gemeentemagazijn geraken. Dat vergt ook al eens enige moeilijke maneuvers, waarbij een verkeerd inschatting niet altijd helemaal kan worden uitgesloten. Marcel Van Meel, jarenlang de steunpilaar van de technische dienst en grote vriend van de Ronde, dacht zo ooit dat de poort van de Oude Pastorij breed genoeg was voor de wagen met nadarhekken. Dat bleek evenwel niet het geval...

Het gemeentebestuur doet nog meer : een stuk van de administratie (toelatingen, verzekeringen...) verloopt via het gemeentehuis, en van bij het begin werd ook het drukwerk door het gemeentebestuur verzorgd, waarbij Jos Hertogs en Firmin Keuppens heel veel Ronde-Echo's door hun handen hebben zien passeren. Op zaterdag werd voor het drukken van de Echo's gedurende heel wat jaren het hele gemeentehuis ingepalmd, waar Rondemedewerkers alle kopieerapparaten tegelijk draaiende probeerden te houden om zo binnen een redelijke tijd een boekje met de einduitslagen te realiseren. Het eerste jaar leverde dat een bezoekje op van verontruste politiemannen, nadien bleek dat niet meer nodig. Ook daaruit blijkt dat het gemeentebestuur voor de Ronde een grote flexibiliteit aan de dag legt. Ook op de politie kon de Ronde rekenen. In Wildert werden de agenten zelfs eens uit hun combi gezet : de omroepinstallatie van de Ronde deed het niet, maar die van de politie wel. Werner Janssens becommentarieerde de reeksen dan maar vanuit de politiewagen.

Toch bleek het gemeentebestuur zelf soms ook de grootste concurrent van de Ronde. De gemeentelijke sportweek die samenviel, of later het intergemeentelijke tieneriniatief T-Day : veel Rondemedewerkers hebben nooit begrepen waarom het gemeentebestuur niet gewoon die laatste vakantieweek voor hen kon voorbehouden. Dat er dan plots minder nadarhekken waren, of dat de jeugddienst echt geen tijd voor de Ronde kon vrijmaken, want "T-Day gaat voor", schoot bij verschillende generaties van hen in het verkeerde keelgat. Iedereen zou toch moeten weten dat de laatste week van augustus er voor de Ronde is, en alléén voor de Ronde...

Stem Ronde!

Dan maar rechtstreeks naar de burgemeester... en dan lukte het meestal wel. Rondestichter Frans Schrauwen werd schepen van jeugd, nadien burgemeester en vervolgens opnieuw schepen en als het echt nodig was kon de Ronde natuurlijk bij hem terecht. Hij kroop ook al eens in de pen om een stukje voor de Ronde-Echo te schrijven. Als jeugdschepen werd hij opgevolgd door Imelda Schrauwen, die de medewerkers graag op iets lekkers trakteerde, en zo in de voetsporen stapte van Julia van Karel Van den Bergh. Ook de latere jeugdschepenen Dirk Konings (gehuwd met de Gouden Trui), Gino Veraart, Helmut Jaspers en Arno Aerden toonden altijd een hart voor de Ronde, en ook burgemeester Van Tichelt bleek ondanks zijn Kalmthoutse roots het belang van het initiatief altijd te beseffen.

Ondertekening van het jeugdcharter op de zaterdag van de Ronde in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van 1994.

Zo belanden we ook bij de gemeentepolitiek : heel wat geëngageerde jongeren die meewerkten aan de Ronde vonden vroeg of laat ook de weg naar een partijpolitiek engagement. En natuurlijk hebben ook gemeentepolitici kinderen die graag meelopen met de Ronde. Zeker in verkiezingsjaren werd de Ronde zo al eens campagneter-

rein, met name aan de toog. Maar iedereen bleef het er altijd over eens dat de Ronde er voor héél Essen is, en als iemand het gevoel kreeg dat er toch wat te veel geprobeerd werd om aan politieke recuperatie te doen werd daar door de medewerkers ook wel eens op gewezen.

Aan de kar trekken of voor paal staan?

De Ronde kan alleen doorgaan als er genoeg medewerkers zijn. Die komen meestal uit het jeugdwerk. Vooral KSA Heidebloempje (tussen 1981 en 215 KSJ Heidebloempje) heeft een sterke Rondetraditie : er zijn jaren geweest dat alle medewerkers op één of twee na KSA- of oud-KSA-leid(sters waren. Ook bij Chiro Essen-Centrum zit de Ronde ingebakken. Andere bewegingen nemen vaak één dag mee voor hun rekening -al dan niet met een specifieke nevenactiviteit. Een gewoonte die in 1989 ontstond toen werd geprobeerd om op die manier de medewerkersploeg te versterken.

Inschrijvingstafel Hoek 2018.

Nogal wat medewerkers blijven na hun jeugdwerkjaren nog enkele tot vele jaren "hangen" in de Ronde : het is een duidelijk afgebakend engagement, en dat maakt het vaak haalbaar. Waar in de eerste decennia minstens enkele jongeren eigenlijk nog de hele zomervakantie gewoon "vrij" hadden en dus de volle week aan de Ronde konden besteden werd stilaan de impact van vakantiewerk of andere verplichtingen duidelijker. Naast oud-jeugdwerkers vonden daarnaast ook enkele andere vrijwilligers de weg naar de Ronde. Wellicht niet toevallig vaak mensen uit het onderwijs : werken met kinderen zit in hun bloed en de Ronde bleek dan vaak ook voor hen de ideale overgang naar het nieuwe schooljaar. Sommige medewerkers nemen ook gewoon enkele dag of een hele week verlof om voor de organisatie van de Ronde in te staan !

De medewerkers van de Ronde zijn herkenbaar aan hun geel-blauwe sjaaltjes, niet toevallig de Essense gemeentekleuren. Die sjaaltjes moeten op het einde van de Ronde ingeleverd worden. Toch moeten er erg regelmatig nieuwe worden gemaakt. Er moeten dus honderden sjaaltjes nog ergens onderaan een Essense kleerkast liggen - net zoals latere archeologen honderden veiligheidsspelden gaan terugvinden op de verschillende parkoersen... Maar eigenlijk herken je de Rondemedewerker vooral aan zijn plaats op de Ronde : achter de inschrijvingstafel, achter de toog, achter de microfoon, aan de aankomst... of op het parkoers zelf. De rekken in Heikant, de hindernissen, de zig-zagbochten van Horendonk vereisen allemaal enkele medewerkers om de jongste kinderen te beschermen - en om te vermijden dat de wat oudere lopers het parkoers enthousiast omver lopen. "Voor paal staan" is dan ook een belangrijke opdracht voor een Rondemedewerker.

5 0 jaar Ronde zorgt er natuurlijk voor dat de Rondegenen ondertussen ook worden doorgegeven. Veel kinderen van oud-medewerkers lopen mee, zodat die ook zelf de weg terugvinden naar de reeks papa's of mama's, of (vaker) naar de toog. En later vinden we die kinderen dan op hun beurt weer terug met een medewerkerssjaaltje rond de hals !

Hamburgers - Jeugdheem 2010.

Vast werk

Bijzonder aan de Ronde is dat enkele taken voor vele jaren door dezelfde mensen worden ingevuld. Jan Van Loon gaf de eerste start en werd opgevolgd door Pol Van Doren. Daarna was het fluitje voor vele jaren in handen van Jos Konings, tot Geert Vandekeybus het kreeg. Die gaf het door aan Bart Van Spaendonk, van wie Amber Simon het overnam. Achter de microfoon stond Ludo Pockelé (één keer vervangen voor Frans Schrauwen), en later nam Marc Claessens het woord over. Vervolgens weerklonk gedurende vele jaren de stem van Werner Janssens over de rondeterreinen, tot ook die het woord doorgaf aan Pieter Van Spaendonk. En ook achter de micro zette de genderverschuiving zich door, want tegenwoordig mag Jimke Donckers zich omroepster noemen. Ook achter de toog vinden we vaak dezelfde namen terug (voor de toog ook, maar dat zijn geen medewerkers) : Marc Nelen, Gert Konings, Matthias Vandersteen... Danny Scheepers was de vaste boekjesverkoper en frietbevoorrader. Hij liep rond om de boekjes met overtuiging aan de man of vrouw te brengen, maar na zijn vertrek veranderde geleidelijk aan de aanpak en de boekjes worden tegenwoordig aan het tafeltje verkocht waar ook de drankjetons verkrijgbaar zijn. En bij het frieten halen nam Gert Konings het van Scheepers over : die werkte vaak overdag al het kruiswoordraadsel voor de Ronde-Echo af, en had dan ´s avonds op de redactie tijd om naar de frituur te rijden.

De inwendige medewerker

Op de boekjes komen we nog terug, maar ook over die frieten valt nog wel wat te zeggen. ´s Avonds wordt het Rondeboekje gemaakt, de drank gesorteerd, het geld geteld... Dat gebeurde gedurende vele jaren in het Jeugdheem en nu ook alweer enkele decennia in de Oude Pastorij - naar het boekje wordt het betrokken lokaal steevast "de redactie" genoemd. Alle medewerkers die zin hebben, zijn er welkom. Er moet hard gewerkt worden, natuurlijk, maar er is ook tijd voor een pintje. Rond een uur of elf sloeg dan vaak de honger toe, en begon Scheepers aan de frietlijst. Als alle bestellingen genoteerd waren, ging hij op zoek naar een frituur.

Er was er in die jaren altijd nog wel eentje open, al moest hij af en toe de grens over naar Coenraads in Nispen. Dat veranderde in de loop der tijden : de frituren sloten steeds vroeger. Gelukkig sloot ook de redactie wat vroeger af - maar de honger bleef. Vooraf de nodige afspraken maken met de frietboer, op tijd vertrekken of een bestelling doorbellen en laten afleveren bleek dan vaak de oplossing, waarbij het ongebruikelijke afleveradres (de Oude Pastorij) af en toe voor verwarring zorgde bij de friet-, pizza- of pittakoerier. Het menu durfde inderdaad al eens te variëren - sommige jaren werd er een sport van gemaakt om elke dag iets anders te eten, al stonden er nooit slaatjes op het menu. Tegenwoordig vertrekt er meteen na de laatste loopreeks een WhatsAppje naar alle medewerkers : wie wil wat eten ?

Naast bier en frieten werd in de jaren dat Annemie Van Loon de Ronde coördineerde ook altijd voor koffie gezorgd, een fenomeen dat voor- en nadien nauwelijks werd vastgesteld. Uit diezelfde tijd dateren ook de "zure matten", het zure gesuikerde kleverige snoepgoed dat bij Sligro werd meegepakt. Die bleken wel een blijver. Dat koffie, zure matten en frieten allemaal niet zo goed samengaan bleek daarbij nooit een bezwaar.
Toch kan de Ronde enige culinaire ambitie niet ontzegd worden : aan de toog waren altijd chips verkrijgbaar, de ideale beloning na enkele looprondjes. Gedurende vele jaren stond het ijscokarretje van Keuppens broederlijk naast die toog op het parkoers en konden er lekkere ysco´s worden gekocht (de schrijfwijze met y maakte dat

het woord ook in het "Ronde-alfabet kon fungeren dat elke avond werd opgemaakt). En op zaterdag zijn er ondertussen ook alweer heel wat jaren smakelijke hamburgers verkrijgbaar, waarmee de lopers kunnen recupereren en de medewerkers de laatste loodjes van de Ronde kunnen volhouden. Leon Schrauwen en Willy Hereygers staan daarbij al vele jaren voor en achter de bakplaten.

Geen spijs zonder drank, uiteraard. De toog is een essentieel onderdeel van de Ronde. Vaak wordt die als eerste geplaatst en als laatste terug weggehaald. Bij de al genoemde chips hoort uiteraard een koele cola, en de aanmoedigingen voor zoon- of dochterlief verdienen dan weer een frisse pint. Maar hoe hou je die fris ? Op zaterdag is er een tapinstallatie en koelwagens, maar in de week wordt er uit bakken getapt. Om het bier toch koud te zetten werd gedurende enkele jaren ijs gehaald bij Vishandel Schot's. Soms "nieuw" ijs, soms ijs dat de hele dag al vis had vers gehouden. Dat het bier wél fris smaakte maar niet altijd even fris rook zorgde dan toch wel voor een kleine domper op de feestvreugde ! Tegenwoordig gaat de koelkast gewoon mee naar de Ronde.

Aan de start in Statie in 1988.

Het geld van de Ronde

Deelnemen aan de Ronde is gratis. Meer nog : het brengt op, want elke deelnemer krijgt een diploma en een prijs. De Ronde organiseren is natuurlijk niet gratis : er zijn balpennen en kaften nodig, er moeten gele truien, medailles en prijzen worden gekocht en boekjes gedrukt, er wordt een springkasteel gehuurd, ... Echte sponsoring heeft de Ronde nooit gewild, al werd af en toe wel eens iets aanvaard in ruil voor enige publiciteit, met name de rugnummers die gedurende vele jaren door Gazet Van Antwerpen en later door andere bedrijven werden geschonken. Het gemeentebestuur draagt een aantal kosten rechtstreeks. En daarnaast zorgen de verkoop van drank en etenswaren voor de nodige inkomsten. Ook de Ronde-Echo's worden verkocht en brengen dus wat geld in het laatje, en de bescheiden merchandising van Rondekleding en andere -gadgets levert ook wel wat op.

Af en toe overstegen de uitgaven de inkomsten, maar meestal bleek de Ronde financieel gezond, ook nadat er een flink bedrag aan een goed doel werd afgestaan. Daarom werd in het begin van de jaren 2000 geïnvesteerd in de aankoop van enkele tenten (tegen de zon of tegen de regen) en ander materiaal. Dat werd dan bij de gemeente opgeslagen samen met de andere "bezittingen" van de Ronde : de prijzen en de uiterst belangrijke "Rondekoffer" waarin eigenlijk alles zit wat er nodig is om de Ronde te organiseren. Enkele jaren geleden verdwenen de tenten evenwel uit het magazijn van de gemeente zonder een spoor achter te laten. Gelukkig stelt het gemeentebestuur zelf nu tentjes ter beschikking.

Over de goede doelen van de Ronde valt nog wel wat te zeggen. Het begon in 1989 met "Gehoor voor Mariette", waarvoor 7.500 BEF (186 EUR) werd bijeengespaard. Twee jaar later werd gekozen voor de BRTN-campagne "Kom op tegen kanker" en vervolgens passeerden in de loop der jaren heel wat goede doelen de revue. Vaak werd het ene jaar gekozen voor een Essens initiatief en het daaropvolgende jaar voor één buiten de gemeente. In de Ronde-Echo verschijnt een woordje uitleg, de begunstigden komen eventueel naar de Ronde en krijgen na afloop een symbolische cheque met een bedrag van enkele honderden euro's - afhankelijk van de opbrengst, en dus eigenlijk van de dranklust van het Rondepubliek. En dus ook van het weer.

Rondeweer

De Ronde en het weer, niet altijd een goede combinatie. De Ronde gaat buiten door en regen is niet zo leuk. Regen op maandag zorgt voor een slechte start, met minder deelnemers. Maar naar het aanvoelen van de medewerkers regent het vooral veel op donderdag - "Doet de Ronde zig en zag, dan regent het de hele dag" zou je kunnen zeggen. Het regent ook wel vaak op vrijdag. En op woensdag. En op de andere dagen. Soms werd er daarom wel eens een rit van de Ronde afgelast, het vaakst gebeurde dat voor het hindernissenparkoers. Maar eigenlijk bleek regen vooral heel hinderlijk voor de inschrijvers, omdat de papieren nat werden. Met de aankoop van de partytenten werd daarvoor een oplossing bedacht, en sindsdien werd er nooit meer tot een afgelasting overgegaan, al werd al eens besloten om de reeksen zo snel mogelijk na mekaar af te werken - en om een hindernis te schrappen of wat eenvoudiger te maken.

Iedereen leest de Ronde-Echo - Horendonk 2016

De Ronde-Echo

Van bij het begin bracht de Ronde elke dag ook een boekje uit : de Ronde-Echo. In de beginjaren werd dat door de jeugdbewegingen aan de man gebracht in de Essense straten, naar Itegems model en naar het voorbeeld van de krantjes die in tijdens de Tour de France werden verkocht. Zo had in 1975 de Ronde-Echo maar liefst 350 abonnees. Maar die verspreidingswijze bleek niet vol te houden en daarna werd het boekje elke avond op en rond het parkoers verkocht. De oplage ligt daarbij meestal ergens tussen 80 tot 120 exemplaren. Daarbij lag de prijs gedurende vele jaren vast op 20 BEF of 0,50 EUR, wat in 2012 werd verdubbeld tot 1 EUR. Omdat de drukkosten door de gemeente werden gedragen (behalve op zaterdag waar de laatste jaren naar de dagbladhandel wordt uitgeweken) is de boekjesverkoop een zuivere winst voor de Ronde. Daar staat wel tegenover dat de boekjes vele jaren lang in de loop van de dag moesten worden "geraapt" : alle bladen werden netjes op een stapel gelegd, en de rapers deden zoveel rondjes rond de tafel als er Echo's nodig waren. Vervolgens werd er een nietje in geklopt, als de nietjesmachine meewilde. De boekjes gingen in de doos en die ging mee naar de Ronde. In principe toch, want die doos is wellicht ook het vaakst "vergeten" item in de Rondegeschiedenis. Snel terug naar het redactielokaal was dan ook regelmatig de boodschap...

In de beginjaren was er overigens geen vast redactielokaal, en werd er in een plaatselijk café aan de Echo gewerkt. Al snel vond de redactie een onderkomen in Jeugdhuis Thor. De redactie bleef op het Jeugdheem, eerst in de lokalen KSA/KSJ en vanaf 1992 in de nieuwbouwlokalen van de Chiro. Eén keer werd uitgeweken naar de lokalen van Actiegroep Z. In 1997 trok de redactie naar de Oude Pastorij om daar niet meer weg te gaan.

Traditioneel begon het redactiewerk na de Ronde. Het belangrijkste werk was het verwerken en uittypen van de uitslagen. De tijd die er nog over was werd besteed aan andere bijdragen. Klassiekers werden het Ronde-alfabet, de wist-je-datjes, het kruiswoordraadsel en de rebus. De overgang naar de uitslagenverwerking op de computer in 1989 zorgde voor wat meer tijd voor schrijfwerk, en zo zagen een redactioneel en een dagverslag het levenslicht. De poëzierubriek (meestal zeer progressief "pooweesie" gespeld) volgde wat later maar ging ook heel wat jaren mee, met als eigen kenmerk dat de poëten Geert Vandekeybus en later Roel Bevers er pas laat op de avond aan begonnen : eerst moet de inspiratie komen. Die bleek ook voor de kruiswoordraadselmakers niet altijd evident : wist vader Jos Konings het meestal nog met niet al te veel zwarte vakjes op te lossen, zoonlief Gert moest al eens een nieuwe afkorting bedenken. Het raadsel overleefde het vertrek van de familie Konings niet, de rebus ging het beter af : die maakte de overstap naar de computer, zodat niet alleen de eenvoudig te tekenen den (-n) het bepaald

lidwoord kon voorstellen, maar ook al eens de kaart van een Scandinavisch land (-nemarken) werd ingezet. Ook informatie over het parkoers, het reglement, het goede doel, ... mocht uiteraard niet ontbreken in de Ronde-Echo.

Op de receptie voor de 20e Ronde in 1992 : de mannen gemeentelijke technische dienst : Pé Baeten, Albert Van Meel en Gerard Brouwers.

De technologie staat niet stil

Vanaf 1999 kwam daar ook een fotorubriek bij. In de jaren voordien werden af en toe al eens foto's gepubliceerd, maar daar zat altijd wat vertraging op : de foto moest worden afgemaakt en ingescand worden. De komst van de digitale fotografie liet toe om de foto's dezelfde avond nog te verwerken, en Tom Bevers nam voor vele jaren het digitale fototoestel in de hand. De Ronde bleek nochtans zeker in het begin niet de ideale omgeving : je moest afdrukken vóór de lopers in zicht kwamen - gelukkig moesten ze af en toe afremmen voor een hek, een paal of een hindernis. En na de pauze trad de schemering in... In de loop der jaren verbeterde de technologie en kon er vaak een keuze worden gemaakt uit een reeks opeenvolgende foto's. Met als gevolgd dat, zoals we al aanhaalden, ook af en toe 's avonds op de redactie werd ontdekt dat een onverwachte ereplaats het gevolg was van "pootje-lap"... Naast foto's werd er op een aantal Rondes ook gefilmd. Ook daar maakte de pellicule plaats voor digitale dragers en zo maakte Jasper Van Landeghem gedurende enkele jaren een videodagverslag van elke Ronderit, dat op de sociale media werd geplaatst.

Niet alleen de foto's ondergingen een grote technologische evolutie. In het begin werd uiteraard met een mechanische typmachine gewerkt, waarbij fouten enkel met de correctievloeistof Typp-ex konden worden gecorrigeerd. Illustraties werden uit de prentjesdoos gehaald (vaak die uit de collectie die KSA voor de eigen Jodela bijhield), met de schaar uitgeknipt en met Pritt opgeplakt. Later volgde de elektrische typmachine, al snel gevolgd door de pc. Tegenwoordig worden op de redactie enkele laptops opengeklapt, en worden illustraties digitaal ingevoegd. Artikels worden ook al eens vooraf geschreven en het geheel kan ook na het sluiten van de Pastorij verder worden afgewerkt - een taak die eerst Boris Antonissen en later Alexander Michielsen voor zijn rekening nam. Daardoor zijn de redactieavonden die tot ruim na middernacht duurden verleden tijd geworden. Zoals die keer dat om half twee werd beslist om het boekje zonder uitslagen te publiceren als Leo Peeters er niet binnen vijf minuten zou zijn. Hoewel er geen gsm was om hem te bellen, haalde Leo als bij wonder de deadline alsnog !

Schrijven is natuurlijk één ding, maar niet alle schrijfsels kunnen altijd zomaar worden gepubliceerd. Soms werd er een formele of informele filter ingebouwd, met een eindredacteur die alles nog even nakeek vooraleer het naar de drukker vertrok. Jos Konings speelde die rol, later soms de coördinator of een ander redactielid. Zo zorgden Annemie Van Loon en later Pieter Van Spaendonk en Tine Suykerbuyk er lang voor dat minstens de spelfouten uit de Echo werden gehaald. Meest omstreden bleek daarbij de spelling van het woord parcours parkoers - jammer genoeg een term die absoluut nodig is voor al wie de Ronde wil beschrijven...

Het buitenbeentje

Dat geldt voor 48 van de 49 Rondes, want wat niemand ooit had durven vrezen gebeurde in 2020 : de Covidpandemie maakte het onmogelijk om een klassieke Ronde van Essen te organiseren. Toch ging de 48e Ronde door, zei het met een unieke formule : in elke wijk, op de gewone Rondelocatie, konden kinderen met hun eigen "bubbel" (meestal hun eigen gezin) een Rondegerelateerde activiteit uitvoeren. De nodige instructies konden daarvoor afgehaald worden bij de gemeente of de VVV, en konden ook op de sociale media worden teruggevonden. Ook op de Rondelo-

caties hingen de nodige instructies en kon met een QR-code een filmpje worden bekeken. Daarbij werd een aftekenkaart voorzien en wie kaart volkreeg kon bij Keuppens een ijsje gaan halen en kreeg nadien een Rondediploma in de brievenbus.

Als thema werd voor "piraten" gekozen, en wie de verschillende locaties aandeed en daar de schatkaart volgde vond telkens een kleine opdracht waarvan de oplossing kon worden ingevuld. Opmerkelijk is overigens dat wegens werken het parkoers in Horendonk niet kon worden gebruikt, zodat de 48e Ronde ook de enige is die daar is uitgeweken (naar de wei bij Akkermans), al viel dat in al de ongewoonheid van die Ronde natuurlijk niet echt op. Het gebruikte materiaal werd op elke locatie elke dag vernieuwd of ontsmet. Uiteindelijk namen 18 kinderen aan deze unieke Ronde van Essen deel. Zonder hen zouden we vandaag uiteraard niet aan de 50e editie toe zijn !

De Ronde jubileert

Maar vandaag jubileert de Ronde van Essen dus wel degelijk. Dat gebeurde eerder ook al : de 20e, de 25e, de 30e en de 40e editie werden telkens gevierd. Voor de 20e editie kwam er een receptie op het gemeentehuis en werden er ook herinneringswimpels voorzien. De 30e Ronde kreeg een jubileumboekje, en voor de 40e werd op donderdag een grote taart voor alle oud-medewerkers, lopers en andere aanwezigen aangedragen. Jammer genoeg werd daarvoor de donderdag uitgekozen, de traditionele regendag van de Ronde - die dag goot het dan ook pijpenstelen. Maar ´s avonds zette een gelegenheidsredactie van oud-medewerkers opnieuw een jubileumboekje in elkaar, met behulp van enkele voorhistorische typmachines.

In 2009 won de (Stuurgroep van de) Ronde van Essen het Gouden Ei, de prijs voor Jeugdverdienste van de gemeente Essen. Een mooie waardering voor een succesvol initiatief !

Epiloog

50 keer Ronde van Essen. Wat verklaart dat een Jeugdwerkinitiatief het zo lang volhoudt ? Niet dat het heel gemakkelijk is om te organiseren, want zes dagen na elkaar op een andere locatie iets opbouwen en weer afbreken is geen evidentie en vraagt een grondige planning vooraf. Maar de Ronde viel al na enkele jaren in een vast patroon, wat de organisatie ervan vergemakkelijkt, en dat vaste patroon bleek ook goed bestand tegen de tand des tijds. Uiteraard ging de Ronde met de tijd mee, zoals u al kon lezen, maar zaklopen is vandaag eigenlijk nog altijd even leuk als in de jaren 1970, en een wedstrijd waar winnen wel plezant is maar meelopen nog meer blijkt ook vandaag nog te werken. Voor kinderen is het best wel spannend om voor een groot en enthousiast publiek aan te treden, en voor hun ouders is het even leuk om hun kroost mee te zien lopen. De omkadering zorgt er mee voor dat iedereen er plezier aan beleefd : een omroeper die de wedstrijd nog spannender maakt - en die ook toelaat om ze van aan de toog nog mee te volgen.

Net zoals in de beginjaren blijven drie factoren cruciaal : gemotiveerde medewerkers -uiteraard allemaal vrijwilligers- die liefst niet voor één dagje maar voor jaren Ronde-engagement kiezen, een gemeentebestuur dat de materiële lasten op zich neemt en papa's en mama's die hun kroost aanmoedigen om mee te (blijven) lopen. Op die manier kan de Ronde er nog wel enkele decennia tegen !

Tom Bevers, augustus 2022

De Ronde heeft familie !

Er is natuurlijk maar één Ronde van Essen. Toch hebben we ook familie. Uit onze eigen geschiedenisboeken wisten we dat de inspiratie voor onze Ronde afkomstig was uit Itegem, tegenwoordig een deelgemeente van Heist-Op-Den-Berg. Het duurde even vooraleer we daar sporen van terugvonden, maar ondertussen begrepen we dat de Ronde daar nu de Kermisloop heet. In 2008 ging de zevendaagse Ronde van **Itegem** voor de laatste keer door, maar toen hield jeugdclub Joki die de Ronde organiseerde ermee op. In 2013 kwam er dus de vierdaagse Kermisloop voor in de plaats. Die gaat dit jaar door van 25 tot 28 september, op vier verschillende plaatsen, en is er alleen voor min-12-jarigen. De organisatie is in handen van Chiro Itegem en de vereniging Mannengilde, die ontstond uit Joki.

Klaar voor de start... in Itegem !

Hindernissen in Itegem... net even anders.

De tweede die we terugvonden is de Ronde van **Beerzel**, een deelgemeente van Putte. Daar tekent de Chiro voor de organisatie. De 34e uitgave gaat door van maandag 29 tot zaterdag 3 september. Wie er dus écht geen genoeg van heeft kan gewoon maandag opnieuw starten! Dat kan zelfs als je geboren bent in 2019. Dan moet je maar 60m afleggen. Maar let op : als je in 2006 of voordien geboren bent, moet je elke dag 2 km lopen. Daar in Beerzel geven ze de gele trui duidelijk niet cadeau !

Op het podium... in Hallaar!

Vervolgens ontdekten we ook het bestaan van de Ronde van **Hallaar**, ook een deelgemeente van Heist-Op-Den-Berg. Die is al voorbij ondertussen ! De Ronde ging door van 27 juni tot 3 juli, al werden er ook enkele ritten afgelast. In Hallaar wordt de Ronde door KWB georganiseerd. En ook daar konden kinderen geboren in 2019 meedoen, om 60 meter te lopen. In de oudste reeks (2006-2004) bedroeg de afstand 800 meter.

Daarna leidde de zoektocht ons naar de Ronde van **Wiekevorst**, ook al in Heist-Op-Den-Berg. Ook die zit er al op : de Ronde ging door op 25, 27 en 30 juli - in Wiekevorst nemen ze rustdagen. Het ging om de 1e editie van de vernieuwde Ronde, en ook in Wiekevorst tekent

De gele trui aan de leiding... in Wiekevorst !

KWB voor de organisatie, samen met TeamWikkevust. Je kon al meelopen als je in 2018 geboren was, opnieuw voor 60 meter. De oudste reeks, kinderen geboren in 2010, moesten elke dag 600m afleggen.
Tenslotte stootten we ook op de Ronde van **Putte**. Die is vandaag aan de finaledag toe ! Ze zijn net zoals wij maandag gestart. Voor de organisatie staat Jeugdhuis Kaktus in. Meelopen kon vanaf geboortejaar 2019 en tot geboortejaar 2010.

Door de waterbak... in Putte.

Al deze Rondes lijken sterk op onze Ronde. De puntentelling vertrekt overal van hetzelfde principe.
En de gele trui is ook een constante - behalve in Putte, waar de leider in het groen loopt. Alle deelnemers dragen een buiknummer, en voor het parkoers worden overal ook nadarhekken gebruikt. Naast het parkoers staat er een omroeper, en er is ook wel ergens een toog in de buurt.

Toch zijn er ook verschillen. Zo wordt de start in de Zuiderkempen met een vlag gegeven, en niet met een startfluitje. Deelnemers betalen ook inschrijvingsgeld. De Rondes staan open voor nog jongere kinderen dan in Essen, maar bij ons zijn er ook van (bijna) bij het begin reeksen voor +12, +14, +16... geweest, en lopen zelfs de papa's en mama's mee. En wij tellen niet in loopmeters, maar in rondjes. De Ronde van Essen is ook de enige die tijdens de coronajaren toch telkens een editie heeft georganiseerd.

Maar desondanks kan wie de foto's bekijkt alleen maar beamen dat al deze Rondes neefjes of nichtjes zijn van de Ronde van Essen !

Uit de oude doos

1997

1988

1992

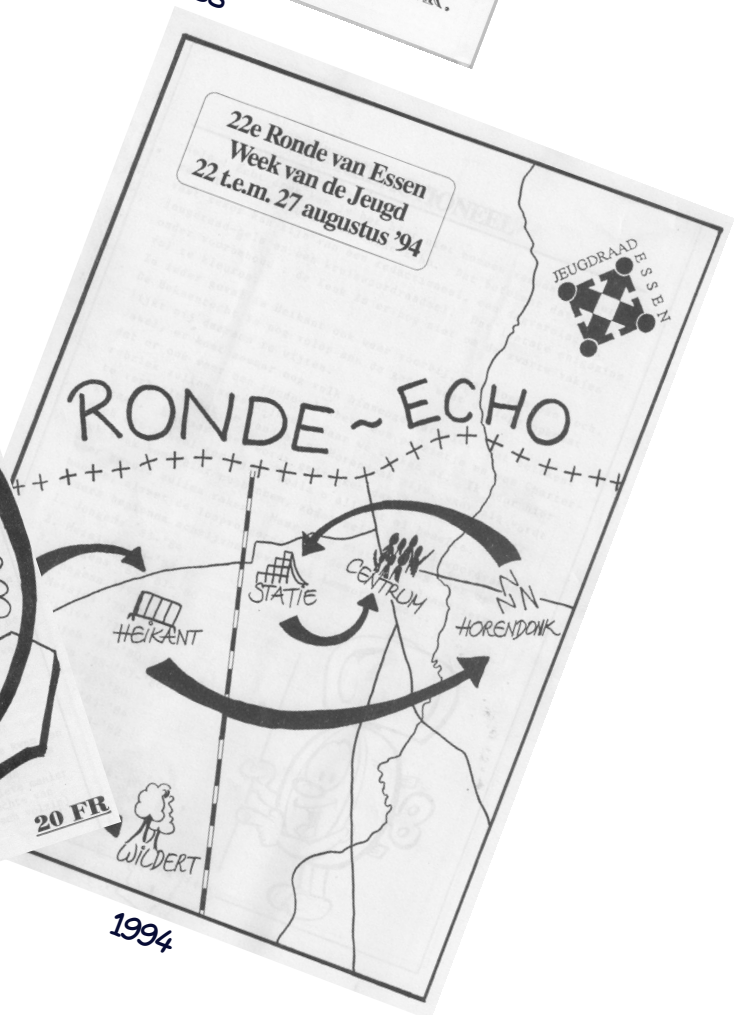

1994

22

POEZIE

Ode aan de uit zijn voegen barstende Ronde!

Gespannen mensen bij het opstarten van de 22e Ronde,
al hun werk... wordt het geen zonde?

Medewerkers in overvloed,
maar ooit zat het met de vissen in de Noordzee ook goed.
En dan... een ongelofelijke euforie in onze ogen
zoals een neerstortende lawine van de in meters dalende
Mount Everest.

Massa's volk,
gelijk een opstijgende, door de Hunnen veroorzaakte,
woestijnwolk.

Mensen die enthousiast kijken,
zelfs de onoverwinbare krijsende spreeuwen moeten wijken.
En drinken maar,
zelfs Nessie in Loch Ness maakt dit nooit waar.
Het kleingeld verdween...in de zakken van drinkende
mensen,

anderzijds konden we ons geen groter geld wensen.
Kinderen die als razenden lopen,
een geraas, zijn ze de Berlijnse Muur weer aan't slopen?

Alles leek op .... NEE
deze 22e Ronde, het wordt geen flop.

Maar succes jongens, wat een festijn,

De olijke dichter
Uit de bundel: Moeten er nog lopers zijn!

++++++++
18

1994

RITVERSLAG VAN VRIJDAG 26-8-'88

Vrijdag, de vijfde dag van de werkweek, dus de vijfde dag van de werkweek, dus ook de vijfde dag van de Ronde van Essen. Naar gewoonte beginnen wij bij het begin. De T.G.V. (of S.S.T. voor de fanatieke Flaminganten) stopte in de Statie! Het parcours stond reeds overeind (door de V.V.K.S.) en tegen alle verwachtingen in bleef het nog staan ook. Er was veel volk, doch weinig mensen, en nog meer tooghangers (voor ons onze vaste klanten). De organisatie is het Noorden kwijt, en dus werd er in de andere richting gestart. De bezuinigingen door Martens I tot en met VIII verplichtte de lopers (en loopsters) hetklimrek tweemaal te gebruiken. Tussen de reeksen door deden onze fotograaf en de veiligheidsploeg aan stunt(el)werk. De stabiliteit van het klimrek werd geleverd door de K.S.J.. De stabiliteit van de K. .J. werd geleverd door het bier. De stabiliteit van het bier werd geleverd door Peter Baetens. De stabiliteit van Peter Baetens werd geleverd door de K.S.J.. De stabili... (kringredenering). De meeste gele truien moesten op de statie iemand laten voorgaan (vrouwen en kinderen eerst). Vrijdagavond -de eerste avond van het weekend en dus de laatse avond van de Ronde van Essen-, de redactieploeg is wegens het weekendvirus uitgedund. Daarom dit Kort ritverslag.

P.S. Om dit blad toch vol te krijgen schrijven en typen we nog eventjes door. Ik, net als mijn collega, weet evenwel niets zinnigs meer. Daar U toch niets zinnigs verwacht, onthouden we maar door. Wat denkt U bijvoorbeeld van dit? Is dit beter dan dat of verkiest U deze. Uw antwoord kan vandaag binnengebracht worden bij de radiowagen. De redactie gaat de normale weekend-activiteiten hervatten ('s nachts na (t)weeën). Tot morgen dus...

Maandag, de eerste dag van de werkweek en de eerste van de Ronde van Essen 1989. Dan beginnen we weer bij het begin...

AUDOE

1988

POOWEESIE

De 'Essenrien' (Lees : de Essenjein).

Onze Ronde, 'Essens Mooiste'. Van 'Vlaanderens Mooiste' misschien maar een kleine zus,
en hier geen gestoemp op de fiets, geen Koppenberg, geen Ronde van Vlaanderen dus.
Maar vergis u niet, beste medemens, Essens Mooiste lopen vraagt opoffering en pijn,
Te zwaar voor de gemiddelde Flandrien, en een werk voor de echte Essenrien.

De Ronde van Vlaanderen heeft in Geraardsbergen dan misschien een Muur,
Maar heeft u het klimrek op den Hoek gezien, dat bouwwerk van gigantisch postuur ?
Onvervaard klimt de Essenrien deze onmogelijke blokkade op.
Wie spreekt er nog over Briek Schotte, als zo'n Pelle Mees klimt naar de klimrektop ?

De Berendries, de Bosberg of de Oude Kwaremont,
Mooie bultjes op Vlaanderens Parking, maar verbleken doen zij terstond
In het aanschijn van de Berg op het Collegeparcours,
Dàt gebergte oplopen : voor de rasechte Essenrien geen onmogelijke toer.

Hoe heroïsch het van-links-naar-rechtsgezwalp van de klimmende renner op de Koppenberg ook
lijkt,
Het is klein bier vergeleken met de zigzag die den Horendonk aan onze Ronde verrijkt,
Maar vinnig zwenkend en kerend overwint de Essenrien ook deze vervaarlijke tocht op den Uil,
Eer en glorie aan onze Essenriens : in hen gaan ware helden schuil !

Je Potvis

Uit de bundel : Niet teveel vijve... maar de Ronde van Essen.
In de reeks : Lyrisch gezwam e... ...pen wij geen bal.

2016

Wist je.....?

- dat de Ronde van Essen op zijn einde loopt.
- dat dit de laatste editie is van het Essen's Ronde Echo.
- dat er nog een dun blaadje zal verschijnen met de eind-uitslag van de verschillende reeksen.

- dat de politie heel wat gele tape geplakt heeft.
- dat Essen nu wel veilig fietst.
- dat ene meneer Peeters naar de keuring kwam met een kale voorband, maar dat hij al nen reserveband bij had.
- dat de politiemannen hem dan ook maar een geel plakkerke gegeven hebben.
- dat die mannen die controle doen buiten hun uren dagtaak en dat ze daar niet voor betaald worden.
- dat de vrouw van schepen van den Bergh ook ter kontrole kwam met haar rijwiel.
- dat een van de gardes toen nog fietsenmaker moest spelen.
- dat hij eventjes vlug haar lichtinstallatie maakte.
- dat haar fiets nu helemaal in orde is.
- dat wij denken dat de vrouw in kwestie s'avonds niet meer weg mag van haar echtgenoot.
- dat de agenten na de contole wel een pintje lusten.

- dat de mama's en de papa's ook één of twee rondjes gaan lopen.
- dat de organisatoren (de mannen met een sjaaltje) dat ook gaan doen.
- dat er zal gepuft worden na deze zware ritten.
- dat de kinderen kunnen uitrusten in de school de eerste drie dagen van september.
- dat er een nieuwe wet gestemd is.
- dat in deze wet staat dat 1,2 en 3 september de lopers van de Ronde van Essen moeten rusten in de klas.
- dat de overtreders net als de namakers met dwangarbeid gestraft zullen worden.
- dat mijn blad vol is.

1975

IN DE FAR-WEST VELDEN VAN HOEK-CITY
.....

Tweede rondegehucht: ESSEN- HOEK. Dikwijls door vele instanties iets of wat in de vergeethoek gelegd, maar dit is zeker niet het geval wat de Essense jeugdraad betreft. Evenals de eerte dag te Wildert was er jammergenoeg geen wempoel, want ook deze keer had men niet nagelaten een deeltje van de zon op het wedstrijdveld te laten schijnen. Wat zijn Pelleboer en Pien toch toffe jongens !!!!

Boerin Willemsens had ons maandag reeds met open armen ontvangen op haar weide, om ons (niet giftige) materiaal te dumpen. Vandaar ook dat vroeg in de avond heel het parcours opgesteld was, en de zakken reeds lagen te glunderen. Klaar voor de start ???? Pfuuuuttt ...
Als pijlen uit een boog naar de finisch, die door het opgewaaide stof nauwelijks zichtbaar was. Gelukkig dat onze reporter ter plaatse alles goed in toom wist te houden, zodat er zich geen zware verkeersongevallen voordeden...

Onnodig te zeggen dat ze op den Hoek goed zijn in tooghangen, en ijskreem eten. Prosit jongens ...

Op enkele kleinigheden na, (maar ja, ... wie is perfect??), mogen we deze tweede etappe een succes noemen; de talrijke toeschouwers zijn hiervan getuige geweest.

Honderdzesendertig deelnemers, een lichte stijging van 18. Tegen het einde van de week moet de kaap van de 2oo overschreden zijn.
Kom op Essense jeugd, laat ons de naam van sportgemeente hoog-houden.

Succes tijdens de hekkenkoers te Essen-Heikant.

Tot donderdag op Horendonk!

1985

MEISJES 9 - 10 JAAR

	nr.	naam	ma	dinsd.		woensd.		donder		vrijd.		zaterdag	
E	81	Van Noten Kaatje	12	13	25	12	37	13	50	10	60		
B	82	Van Hooydonk Ria	5	5	10	4	14	4	18	6	24		
A	83	Van Tilburg Ilse	13	4	17	10	27	7	34	3	37		
F	84	Thys Petra	10	14	24	13	37	14	51	15	66		
F	85	Doggen Anouk	6	25	31	25	56	26	82	26	106		
A	86	Peeters Marleen	11	9	20	9	29	9	38	13	51		
F	87	Thys Ilse	7	12	19	11	30	11	41	14	55		
C	88	De Corte Sarah	4	10	14	6	20	10	30	9	39		
A	89	Van Moerbeke Aline	8	7	15	8	23	5	28	4	32		
A	90	Brant Petra	1	3	4	3	7	2	9	2	11		
F	91	Raets Jessie	3	1	4	1	5	1	6	1	7		
A	92	Matteus Carla	14	11	25	14	39	15	54	11	65		
A	93	Nelen Linsy	9	8	17	5	22	8	30	8	38		
F	94	Cools An	2	2	4	2	6	3	9	5	14		
A	95	Van Aert Karlien	25	6	31	7	38	6	44	7	51		
			25	25	50	25	75	12	87	12	99		

1988

Horendonk 30 augustus 1979

Onze vierde Ronde-dag bracht nog meer deelnemers aan de start, meer supporters ook. Dat horen we wel aan de eindmeet. Daar is het altijd een geroep en een getier van jewelste.

Bij de 7-8 jarige meisjes was er weer een valpartij, maar Jos Hertogs kon zijn verbandkoffer weer in de auto laten, want iedereen liep door.

Aan de toog gingen de zaken ook voortreffelijk, tenminste als we de Gab mogen geloven, die geregeld met lege en volle bakken sleurde.

De reeks plus 21 werd aangevuld met 3 trouwe medewerkers. Ze draaiden echter te vroeg af. Hiervoor zullen zij gediskwalificeerd worden, natuurlijk!

Naar het schijnt wordt het verslag iedere dag korter, maar dit is wegens andere werkzaamheden. Sorry.

Alles ging vlot van de hand vandaag en zeker de opruiming. Daarom moet ik nu al staande schrijven met het blad op mijn knie.

Ik zal er dan maar mee stoppen. Voor de zoveelste keer dan nog maar eens tot morgen, Dag!!

Marleen

GISTEREN OP DEN UIL KREGEN WIJ DE HULP VAN ENKELE BEREIDWILLIGE PERSONEN , WAARONDER DEN JOS VAN DE NOLLEKENSSTRAAT. MAAR WAT IS ER GEBLEKEN OP HET EINDE VAN DE AVOND.... DEN JOS ZIJN BAARD (en wat was het een mooie hé Jacqueline ?) WAS HALF GEPLUIMD...

GISTERENAVOND LUC DHOOGHE NIET HOREN FLUITEN ???? DAT WAS NAAR MARLEEN EN MONIQUE .... ZIJ HADDEN VOOR EEN SPECIALE GELEGENHEID MOOIE STRIKJES IN HUN HAAR GEDAAN....

FRANS
de micro-man

1979

25

RITVERSLAG VAN VRIJDAG 26-8-'88

Vrijdag, de vijfde dag van de werkweek, dus de vijfde dag van de werkweek, dus ook de vijfde dag van de Ronde van Essen. Naar gewoonte beginnen wij bij het begin. De T.G.V. (of S.S.T. voor de fanatieke Flaminganten) stopte in de Statie! Het parcours stond reeds overeind (door de V.V.K.S.) en tegen alle verwachtingen in bleef het nog staan ook. Er was veel volk, doch weinig mensen, en nog meer tooghangers (vooral onze vaste klanten). De organisatie is het Noorden kwijt, en dus werd er in de andere richting gestart. De bezuinigingen door Martens I tot en met VIII verplichtte de lopers (en loopsters) hetklimrek tweemaal te gebruiken. Tussen de reeksen door deden onze fotograaf en de veiligheidsploeg aan stunt(el)werk. De stabiliteit van het klimrek werd geleverd door de K.S.J.. De stabiliteit van de K.S.J. werd geleverd door het bier. De stabiliteit van het bier werd geleverd door Peter Baetens. De stabiliteit van Peter Baetens werd geleverd door de K.S.J.. De stabili... (kringredenering). De meeste gele truien moesten op de statie iemand laten voorgaan (vrouwen en kinderen eerst). Vrijdagavond -de eerste avond van het weekend en dus de laatse avond van de Ronde van Essen-, de redactieploeg is wegens het weekendvirus uitgedund. Daarom dit Kort ritverslag.

P.S. Om dit blad toch vol te krijgen schrijven en typen we nog eventjes door. Ik, net als mijn collega, weet evenwel niets zinnigs meer. Daar U toch niets zinnigs verwacht, onzinnen we maar door. Wat denkt U bijvoorbeeld van dit? Is dit beter dan dat of verkiest U deze. Uw antwoord kan vandaag binnengebracht worden bij de radiowagen. De redactie gaat de normale weekend-aktiviteiten hervatten ('s nachts na (t)weeën). Tot morgen dus. Maandag, de eerste dag van de werkweek en de eerste van de van Essen 1989. Dan beginnen we weer bij het begin...

AUDOE

1988

... het gisteren de 4de aflevering van 20ste editie van de Ronde Van Essen was.
... Hannelore Hectors gisteren haar arm gebroken heeft na een nare val, maar vandaag toch weer van de partij was.
... er op Den Heikant niet enkel snelheidsrecords gebroken werden, maar ook armen.
... wij hiervoor een verzekering hebben.
... Hannelore haar wedstrijd toch nog uitliep
... wij dit een hele prestatie vinden .
... er in de ijscokar nu ook een klein roodharig ventje naast Kathleen stond.!
... het voor 1 keer niet den Dirk was.
... we gisteren veel boekjes verkochten.
... onze computer nu al een Blockbeest is geworden.
... Jos er vast van overtuigd is dat er iets Loos is op deze Ronde.
... wij wel denken te weten wat.
... dit niet voor publikatie vatbaar is.
... Luc Kerstens enorme hoeveelheden chips verorbert.
... wij dit het Beckers-syndroom noemen.
... we deze avond weerom met een kleine redactieploeg zijn
... Carl Kerstens weeeeeeeral niet ('!') eerst was.
... werk vinden ook hopeloos is.
de Carl eigenlijk wel een hopeloos geval is.
... we dit jaar veel kosten gemaakt hebben voor de Ronde
... we hopen dat we er uit geraken.
... er gisteren heel wat gezagzigd is.
... we vandaag op de Statie zitten.!
... de Scouts het parcours van vandaag opstelde.
... wij dit gisteren al schreven.

1992

10 wist je dat...

... de vlam er letterlijk in stond gisteren op Hoek?
... we namelijk een klein brandje blusten op het parcours?
... er op Hoek maar liefst 181 lopers waren?
... u vandaag de nevenactiviteiten van maandag als extraatje krijgt?
... na het lopen de deelnemers dus niet alleen het hockeyparcours kunnen afleggen, maar ook mogen jopp(bb)en?
... de onenigheid op de redactie over de correcte schrijfwijze van jobb(pp)en blijft?
... zelfs de jop(b)club het eigenlijk ook niet weet?
... onze jongsten nog steeds kunnen meedoen aan de tekenwedstrijd?
... ten laatste op vrijdag de inschrijvingstafel moeten bereiken?
... het Rode Kruis erg begaan is met de gezondheidstoestand van onze lopers?
... ze daarom met 4 manschapp(bb)en aanwezig waren op de Ronde?
... de toog een Ronde van het Rode Kruis organiseerde?
... iedereen daar met volle teugen van genoot?
... de vuilzakverantwoordelijke niet zo gelukkig is met het nieuwe ophangsysteem van de ijsjes?
... er namelijk twee stokjes aan vast zitten?
... dat dubbel werk betekent voor haar?
... ze nu twee keer moet bukken om alle stokjes op te rapen?
... Nele Verbist een klein probleem had tijdens de Ronde?
... ze verloor haar schoen in een zak?
... er nog mensen moeilijkheden hadden met hun zak (hé, Erik)?
... Tim Konings 's morgens even moeilijk uit zijn bed komt, als uit de zak tijdens de Koers?
... "ze" weer om campari-orange vroeg op de redactie, naar jaarlijkse gewoonte?
... er 7 bakken bier werden getapt op den Hoek?
... dit ondanks de forse inflatie?

2000

POEZIE

Ode aan de uit zijn voegen barstende Ronde!

Gespannen mensen bij het opstarten van de 22e Ronde,
al hun werk... wordt het geen zonde?

Medewerkers in overvloed,
maar ooit zat het met de vissen in de Noordzee ook goed.
En dan... een ongelofelijke euforie in onze ogen
zoals een neerstortende lawine van de in meters dalende
Mount Everest.

Massa's volk,
gelijk een opstijgende, door de Hunnen veroorzaakte,
woestijnwolk.

Mensen die enthousiast kijken,
zelfs de onoverwinbare krijsende spreeuwen moeten wijken.
En drinken maar,
zelfs Nessie in Loch Ness maakt dit nooit waar.
Het kleingeld verdween...in de zakken van drinkende
mensen,
anderzijds kenden we ons geen groter geld wensen.

Kinderen die als razenden lopen,
een geraas, zijn ze de Berlijnse Muur weer aan't slopen?

Alles leek op .... NEE
deze 22e Ronde, het wordt geen flop.

Naar succes jongens, wat een festijn,

De olijke dichter
Uit de bundel: Moeten er nog lopers zijn!

1994

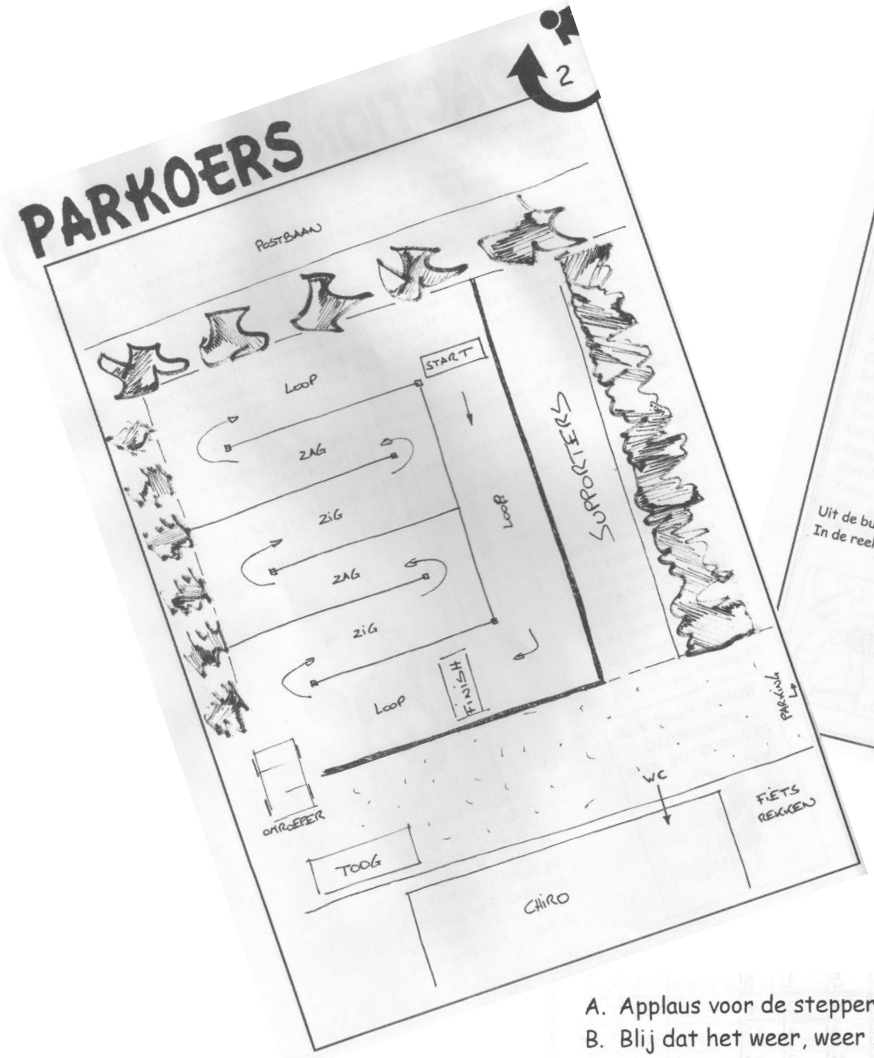

2005

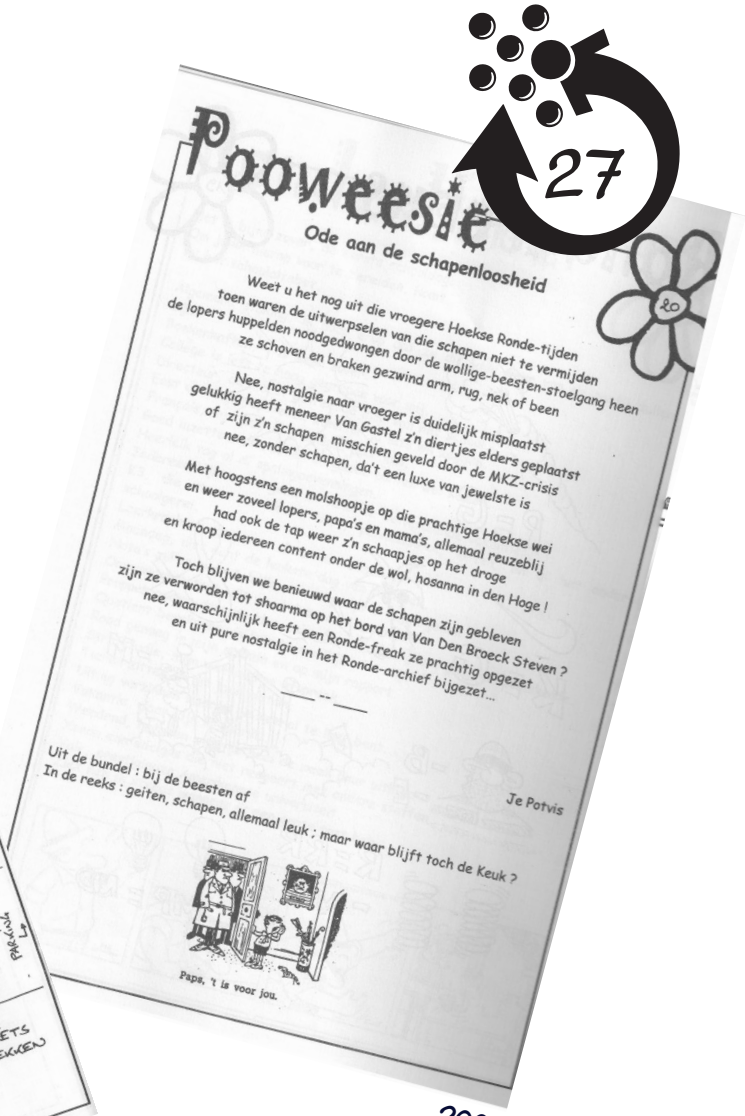

2001

A. Applaus voor de steppers en de skaters.
B. Blij dat het weer, weer zeer goed was.
C. Cliniclowns zeer content zullen zijn met de centjes.
D. De ronde van Essen is al in de helft.
E. E.H.B.O had bijna handen tekort om de schaafwonden te verzorgen.
F. Fluitspel, was een leuke nevenactiviteit.
G. Gele truien die er eindelijk waren.
H. Heel veel pintjes die over de toonbank zijn gegaan.
I. Iemand moet dit echt wel schrijven.
J. Joepie, ik ben de gelukkige.
K. Kei mooie foto's op het internet.
L. Lekkere frietjes op de redactie (voor enkelen toch).
M. M- reeks die er nog steeds niet is.
N. Niemand is hier de laatste op de Ronde.
O. OOOOOOOOh , ik zit al in de helft van het alfabet.
P. Proficiat aan alle deelnemers voor hun sportieve inzet.
Q. Qweet ni ofdat je het al weet, maar M.S. uit E. is vandaag terug.
R. R.B. uit E. kan gemist worden om de boekjes te verkopen, want R.V.H. en E.K. uit E. hebben het record verbroken.
S. Superleuke sponserstep.
T. Tweehonderd en zestien deelnemers.
U. U bent een goeie supporter aan de kant.
V. Veel valpartijen.
W. Wat zijn we hier toch aan 't zeveren.
X. Xzalt allemaal niet meer weten, hoe het allemaal zit.
Y. Ysjes die gisteren veel werden verkocht !!!!!!
Z. Zig- Zag lopen is toch zo plezant.

2004

28

Wist je dat

6

- op de eerste dag van de Ronde van Essen Senne gevallen is tijdens het lopen. We hebben vernomen dat het wel serieus is en dat we hem daarom een spoedig herstel toewensen
- er al wat meer inschrijvingen zijn dan op de Wildert maar dat we hopen op nog meer lopers en dat we nog een extra inspanning verwachten van de mama's en de papa's
- we al heel blij zijn dat er al enkele bereidwillige mama's en papa's zich kandidaat hebben gesteld
- ze vanaf vandaag 1 ronde gaan lopen en dat we dit eigenlijk al heel goed vinden
- mederwerkster Karlien heeft meegelopen en dat ze toch een beetje uitgeput was
- we dit toch heel knap vinden van haar
- er lopers op hun sokken hebben meegedaan tijdens het zakspringen
- er lopers geblinddoekt het parcours op het college hebben afgelegd
- de volksspelen niet konden doorgaan maar dat we de XL - games al in de plaats hebben opgesteld
- we hopen dat Robin deze keer zijn premie bij de premiejagers wel binnenhaalt omdat we blijven wachten op een traktatie van hem
- Robin eigenlijk wel grappig is tijdens dit tv programma
- We dit eigenlijk live willen uitzenden op de Ronde maar dat dit praktisch onmogelijk is
- de chips uitverkocht was op het College
- we hier zeer blij om zijn en dat we hopen dat iedereen goed blijft consumeren
- de opkomst van de medewerkers zeer talrijk is
- we hier heel blij om zijn omdat de helpende handen het werk lichter maken
- het vandaag alweer de 3de dag is van de Ronde van Essen
- de hekken een leuk onderdeel is voor de lopers
- sommige lopers bang zijn de ze er niet tussen passen
- dit gaat om de ouderen onder ons
- de XL - games vandaag ook weer als nevenactiviteit wordt gebruikt
- jullie dit niet erg vinden

ik ga afsluiten

we jullie weer met een glimlach verwelkomen

2009

3

Voorwoord

Proficiat dat u hier geraakt bent. Zoals het spreekwoord zegt, het hek moet eerst van de dam zijn voor het hersteld zal worden. Wat zoveel wil zeggen dat het eerst erger zal zijn om nadien een betere levenskwaliteit te hebben. Wat zoveel wil zeggen als: eerst moet heel de weg openliggen om ze nadien beter te leggen, met fietspaden, veilige kruispunten en een moolere omgeving voor het pittoreske Hoek. Tot zover het gezever over de weg. Wat al bijna net zo erg is als zeveren over het weer. Want ook al regent het en is het slecht weer, slecht weer is ook weer. Dat slechte weer kan er zelf ook niet aandoen dat niemand hem moet. Daarom een dappere oproep om het slechte weer voortaan niet zo te kleineren. Zeg bijvoorbeeld "Het weer is weer wat minder", in plaats van "Het is weer slecht vandaag". Zo maken we van deze mooie wereld een klein beetje een betere plaats. Zo, we zullen eens praten over de essentie van dit blad papier. We zijn weer begonnen aan een sublieme editie van de Ronde van Essen. Veel lopers, veel volk en veel zon. Dat brengt ons weer naadloos over tot het weer. Weer over het weer. De woordspelletjes zijn eindeloos. Maar we gaan niet afdwalen. Terug naar de lopers. We waren op maandag met 173 lopers. Honderddrieënzeventig. Wat een top-aantal. Beter kan bijna niet maar toch zou het fantastisch zijn moesten we morgen 200 lopers hebben. Ik geloof dat het wel kan lukken. Als jullie allemaal al jullie vrienden, familie en kennissen meenemen kunnen we gemakkelijk de 200 overschrijden.

Even eens wat meer informatie geven over de 173 lopers. Als al die lopers in polonaise dansen kunnen we 130 meter meten. Als we natuurlijk de standaard polonaise-afstand in acht nemen. Volgens de gespecialiseerde websites is die afstand 0,75 meter. 130 meter is even hoog als de Sint-Martinuskerk. Die kerk doet jullie vast geen belletje rinkelen maar dat is de kerk in het landelijke Duitse Landshut. Dat is op zijn beurt 808 kilometer verwijderd van de kerk van het College. Dus als er mensen zijn die ons een foto van deze kerk kunnen bezorgen - met t-shirt, trui, zonnebril of iets van de Ronde van Essen op - krijgt deze persoon een volledige pagina voor zich alleen in één van de volgende Ronde-Echo's. Ik geloof alleen niet dat er iemand dit zou kunnen of doen. Als dit wel het geval zou zijn, dan is deze persoon een echte held. Helden zijn echte mensen die iets doen voor de samenleving zonder eigenbelang en zonder winstbejag. Deze helden kunnen overal rondom ons zijn. Misschien wel naast jou. Je kan het misschien eens controleren.

Vraag eens aan je buur of hij/zij drinken wil gaan halen voor jou. Als deze het zonder nadenken doet, is de kans groot dat hij/zij een held is. Het is de eerste mogelijke aanwijzing. Je kan hier dan verder en verder in gaan tot je het zeker weet. Ik zou uren kunnen doorgaan maar helaas stopt het hier. Het papier is vol, dus ben ik genoodzaakt te stoppen. Veel succes met de hindernissen vandaag en hopelijk tot morgen voor een nieuw voorwoord. Heb je onderwerpen of ideeën om dit nòg beter te maken, schrijf ze op en stop ze in de rode brievenbus op de toog!

Tot morgen!

De voorwoordschrijver

2013

11

Naam: Bonis Antonissen

Burgerlijke staat: single

Taak binnen de Ronde: voorzitter, grafisch vormgever

Favoriete dag van de Ronde: zig-zag op den uil

Favoriete mede medewerken van de Ronde: ik ben blij dat we met zoveel leuke en capabele mensen in de stuurgroep zitten!

Favoriete gerecht: daar kan ik niet uit kiezen, er is te veel lekkers op de wereld :)

Favoriete gerecht tijdens de Ronde: het ontbijt op zaterdag koffiekoeken

Als ik moest kiezen koos ik voor: Bumba - Clown Bassie:

Favoriete circus act: euhm, dan ga ik toch voor de clowns moeten kiezen, de kunnen van alles wat en zijn nog eens grappig ook!

Wat als ik een clown was, dan ...: kon ik hopelijk goed jongleren, anders was ik maar een prutser geweest

Favoriete spreekwoord: als het op is, is de kermis voorbij

Waar zie ik mij over 5 jaar: geen idee

Naam: Bart Van Spaendonk

Burgerlijke staat: gehuwd

Taak binnen de Ronde: startmeester

Favoriete dag van de Ronde: maandag. Nog een hele week Ronde van Essen voor de boeg!

Favoriete mede medewerken van de Ronde: Hoe? Ee n medewerker? De kracht van de Ronde is net het collectief! Alle medewerkers zijn mijn favorieten!

Favoriete gerecht: burrito's! Met zure room als 'side dish'!

Favoriete gerecht tijdens de Ronde: kleine schotel shoarma

Als ik moest kiezen koos ik voor: Bumba - Clown Bassie: Bassie, natuurlijk!

Favoriete circus act: acrobaten en jongleurs

Wat als ik een clown was, dan ...: waar? Iedereen vertelt me steeds dat ik een clown ben!

Favoriete spreekwoord: als de muis van huis is, neemt dan de oude koe bij de hoorns en trek ze uit de put die ze voor 'zichzelf' heeft gegraven! Hoe ging dat ook alweer?

Waar zie ik mij over 5 jaar: aan de startlijnen van de Ronde, en bij reeks D ook aan de zijlijn, hevig supporterend voor Tijl Van Spaendonk!

2015

Voorwoord

Beste Rondevrienden,

Hier zijn we weer. Eindelijk. Van 2017 is het geleden dat ik een voorwoord schreef. Ik nam toen afscheid van jullie en dat was met zeer veel verdriet. Van mezelf en logischerwijze ook van jullie. Tranen zijn er gevloeid. Klaagzangen zijn er gezongen. Maar na 5 jaar is het zo ver. Nu krijgen ze mij niet stil. Ook al wouden ze me de mond snoeren. Ik hoorde in de wandelgangen dat ze mij als voorwoordschrijver liever kwijt dan rijk waren, maar vandaag is het een heuglijke dag: ik ben terug. In boekje van de 50ste Ronde dan nog wel. Wat een feest!

Ik moet zeggen, vrienden van de Ronde, dat deze editie wel zeer leuk is. Dit is mijn eerste Ronde die ik als ouder helemaal volg. Maandag zijn we begonnen en vandaag zijn we alweer op de laatste dag van de 50ste Ronde. Elke dag was ik aanwezig en het was een eclatant succes. Er was veel volk, het was gezellig en we hadden geluk met het weer. Warm dat het was.

Maar genoeg over het weer. Slecht weer is ook weer uiteindelijk. Dat is een factor die we niet in de hand hebben. Wat we wel in de hand hebben is het plezier. Regen, wind, hagel of sneeuw, dat maakt allemaal niet uit, plezier dat doe je helemaal zelf.
Ik zie allemaal bekende gezichten, kinderen van ouders die toen in de tijd zelf meeliepen, kinderen die toen in den tijd bij de jongste reeksen liepen en nu al in de oudste reeksen lopen. Ik vind het schitterend om te zien. De sterkte van de Ronde is toch wel zeker zijn trouw publiek, zijn trouwe medewerkers en zijn trouwe stuurgroepers. Ik heb hier een kleine rondvraag gedaan en de medewerkers hebben minstens 10 jaar op de teller staan. 10 jaar. Dat wil zeggen dat een gemiddelde stuurgroeper minstens 10 mee helpt aan de Ronde van Essen. Dit is bijzonder lang. Zeker als je het woord "minstens" niet vergeet. De meesten hebben meer dan 10 jaar op hun teller staan. Een pluim naar alle, maar dan ook alle medewerkers is zeker op zijn plaats.

Daarnaast ben ik zeer blij dat het Olympisch motto, "Meedoen is belangrijker dan winnen", nog steeds hoog in het vaandel gedragen wordt. Ik ben daar een levend bewijs voor. Geen enkele dag ben ik als eerste of tweede geëindigd bij de reeks P, maar toch sta ik op een mooie plaats in de stand. Niet eerst, maar zeker ook niet laatst. Meedoen is zeker belangrijker dan winnen. Om Leen Kerstens te citeren uit de documentaire Ronde van Essen: de eindspurt van de vakantie: "dit systeem zorgt ervoor dat iedereen wel eens de kans heeft om ooit op een podium te geraken".

Jullie lazen het in de vorige alinea, maar ik ga het nog eens zeggen. Er is een documentaire over de Ronde van Essen. Deze kunnen jullie vandaag integraal zien in de Oude Pastorij. Maar de volledige 50 minuten kunnen jullie ook terugvinden op het wereldwijde web. Deze kan je vinden via het Ronde van Essen kanaal op YouTube.

Maar alle gekheid op een stokje, we zijn hier bezig aan het speciale boekje voor deze 50ste Ronde. Weten jullie trouwens waar de uitdrukking "Alle gekheid op een stokje" vandaan komt? Wel dat is een zeer leuk weetje. Van zo'n weetjes ben ik grote fan, al moet ik tegenwoordig fen zeggen, want de taal is veel te hard verengelst tegenwoordig. Flat is flet geworden en laptop moeten we uitspreken als leptop. En dan hebben we het nog niet over parkoers gehad. Ik heb hier net een enquête gehouden bij de oud-medewerkers én de huidige stuurgroep en daar is het zeer duidelijk, parkoers moet geschreven worden met ...

Door plaatsgebrek is het artikel ingekort.

Tot over 10 jaar, vrienden van de Ronde!
Jullie voorwoordschrijver.

Ronde Alfabet

De A van... Ambetant wel, maar ik kan niet gelijk op een goei Rondewoord komen dat met een A begint.

De B van... Beter had ik al van tevoren nagedacht over de letter B, want het komt nu efkes niet.

De C van... Crazy. Echt van de pot gerukt dat ik geen enkel degelijk woord met een 'C' vind dat aan de Ronde doet denken.

De D van... Door de mand vallen is nog zacht verwoord precies, amai... want ook de D is te moeilijk vind ik.

De E van... En dat ik net nu vandaag inspiratie mis voor het alfabet seg. Doeme toch.

De F van... Ferm gejost is de Ronde-Echo lezer, met zo'n alfabet. Ik voel uw literair gemis en plaatsvervangende schaamte snijden in mijn tere ziel.

De G van... Goh amai toch, u blijft op uw honger zitten, want mijn eigenlijke alfabetbevlogenheid sputtert gewoon door. Vreselijk allemaal.

De H van... Hij die vindt dat hij financieel vergoed moet worden voor dit alfabetisch bedrog kan ik helemaal begrijpen.

De I van... Ik had er zelf ook allemaal zoveel meer van verwacht... Na al die jaren maak ik nog eens een Ronde-alfabet en dan overkomt me dit.

De J van... Jezus-Maria-Jozef... door de stress en teleurstelling in mezelf is nu ook een aan de Ronde gelinkt woord met een 'J' een onmogelijke opgave.

De K van... Kan het tij nog keren ? Kan ik halverwege het alfabet me nog over mijn ondertussen gigantische faalangst over zetten ?

De L van... Laat het nu net mijn bedoeling zijn geweest om u met mijn vurige geestdrift nog eens één keer in alfabetische vervoering te brengen en dan blokkeer ik toch wel helemaal, zeker.

De M van... Maandag maak ik een afspraak bij de Klina voor een hersenscan want ik vrees dat ik alfabetische Alzheimer heb.

De N van... Nooit ben ik meer de mist ingegaan dan op dit eigenste moment op de Ronde-redactie want zelfs de 'N' blijkt te moeilijk. Shame on me.

De O van... Oprechte excuses aan iedereen die hier zo'n mooi to the point alfabet over de Ronde had verwacht.

De P van... Psychose, is het dat ? Word ik helemaal tureluurs van de alfabetische faalstress ? Ik hoor chowchows jammeren, wolfshonden huilen en dwerggeiten mekkeren doorheen de waanzin van mijn complete alfabetblokkade.

De Q van... 'Quatsch !', zeggen de andere redacteurs hier. Ze geloven mijn gebrek aan alfabetinspiratie niet en beschuldigen me van een weldoordachte redactionele boycotpoging.

De R van... Regelrecht door merg en been, zo ongenadig snijdt mijn alfabetische onkunde in mijn falende zelf.

De S van... Sjapoo sjapoo voor al die Ronde-redacteurs die zich wel op een ordentelijke manier met die 26 letters uit de slag trekken.

De T van... Te moeilijk voor mij, zo een gewoon goei en degelijk ronde-alfabet, ik besef het allemaal wel nu het te laat is. De spijt komt na de Rondezonde.

De U van... U kan met uw ongetwijfeld grote verontwaardiging over dit literair alfabetisch misbaksel tussen 9u en 17u terecht bij de klachtendienst van de Ronde.

De V van... Vijftig tinten schaamrood op mijn wangen omwille van dit Echo-onwaardige alfabet.

De W van... Wat een afgang. Wat een sof. En dat net bij het Jubileum. Waarom blijven mijn geniale alfabetische invallen uit ? Wat een Ronde-redacteur lijden kan.

De X van... Xen net de fritlijst aan het invullen en fingers crossed dat met een kleintje speciaal en een bickyburger de inspiratie toch nog gaat komen.

De Y van... Yogalessen, vanaf morgen. En meditatie. Terug rust vinden. Zen. Mezelf oprapen in complete stilte na een redactie-avond waarop ik iedereen teleurstel.

De Z van... Zomaar vanzelf floept er normaal gezien altijd een typisch en ludiek Rondewoord met die gezellige 'Z' uit mijn anders onuitputtelijke inspiratie en net nu niet. Tekenend voor de afgang van dit hele Ronde-alfabet. Sorry allemaal. Sorry, mensen, amai.

Het verdwenen Ronde Alfabet

De A van... Asbak aan de Oude Pastorij, waar we ooit 'PL' voor kleefden.

De B van... Beren, pluche. Lang geleden een vaste waarde op de prijzentafel.

De C van... Cassettebandjes en later cd's, die plaatsmaakten voor Spotify-playlists aan de omroepinstallatie.

De D van... Discozwemmen, wat in ver vervlogen tijden nog kon op de Statie.

De E van... Echo's van 2006, de enige die ontbreken in ons archief. Als u er nog heeft: contacteer ons!

De F van... Fotozoektocht, ter vervanging van het rekkenlopen op woensdag in het coronajaar 2020.

De G van... Garfield en Hagar, de stripfiguurtjes die jarenlang de lege plekjes in de Ronde-Echo opvulden.

De H van... Heksentocht op Denuil, waar de iets oudere Ronde-van-Essen-fans soms nog nachtmerries van hebben.

De I van... Ijsboerkeballen, waarvan de kwaliteit nooit meer werd geëvenaard.

De J van... Jute zakken, die we ooit eens hebben dichtgenaaid voor de medewerkersreeks.

De K van... Konijnen - levende - die vroeger hun keutels achterlieten op de prijzentafel.

De L van... Luchtdoop in een sportvliegtuigje, een prijs voor de winnaars van de Ronde in 1978.

De M van... Maandagse ballonwedstrijd, toen er nog helium in overvloed was en niemand al wakker lag van plastic in de lucht.

De N van... Nummertjes knippen en kleven om de paginanummering aan te geven in de Ronde-Echo.

De O van... Ongepaste mopjes, die geen plaats meer hebben in dit woke redactielokaal.

De P van... Pistool, dat al snel werd vervangen door een fluitje om de start mee te geven.

De Q van... Quiz van Exit Summer, die we met de Rondemedewerkers ooit ei zo na hebben gewonnen.

De R van... Ronde van Itegem, onze inspiratiebron die ondertussen helaas verdween.

De S van... Schapenkeutels die destijds een extra hindernis vormden op het zakloopveld van 'Denoek'.

De T van... Tenten, aangekocht door de Ronde van Essen: laatst gezien ergens in het magazijn van de gemeente, nu spoorloos.

De U van... USB-sticks, die op de redactie de overgang vormden tussen schaar en lijm en 'de cloud'.

De V van... Veiligheidsspeldjes, waarvan er in de loop der jaren kilo's zijn verdwenen - en die archeologen binnen honderden jaren voor raadsels zullen stellen.

De W van... Wildertse Duintjes, waar de Ronde ook enkele jaren zijn tenten opsloeg.

De X van... XL-games, die wel eens werden ingehuurd als nevenactiviteit op den Heikant.

De Y van... Yscokarretje, dat bij het 40e jubileum nog eens van stal werd gehaald, maar sindsdien nooit meer werd gezien.

De Z van... Zondag voor de Ronde, de dag waarop met micro en luidsprekers door Essen werd gereden om nog eens reclame te maken.

Wist je dat...

Wist-je-dat...

...typen op een voorhistorisch typmachien niet gemakkelijk is.

...juffrouw Verpalen ons dat nochtans goed had aangeleerd.

...we in afwachting zijn van frietjes.

...het traditie is dat het in de wist-je-datjes altijd over frieten moet gaan.

...er zaterdag zo'n 100 (oud-)medewerkers aanwezig waren op de Jubileum-receptie in het gemeentehuis.

... Er het record van de grootste fritlijst uit de geschiedenis van de Ronde is gebroken?

...het record nu staat op 16 familiepakken, 270 bitterballen, 180 party-snacks en 90 miniloempia's.

...we op de jubileumredactie nu ons uiterste bestje gaan doen om dit record nog dit jaar te verpulveren.

...we vaststellen dat biccen op de redactie zeldzaam zijn.

... verketten daarentegen wel in grote getale aanwezig zijn.

...oud-startmeester Jos elke avond al om half 6 staat te trappelen om naar de Jubileumronde te komen.

...den toog net is gearriveerd hier op de redactie (half 11) en zij dus kouwe fritten hebben.

...het dagelijks heel wat oud-medewerkers zijn die den toog bevolken tot in de latere uurtjes.

...we hier met een mooie hoop oudgedienden op de redactie zitten.

...dit de nostalgische Rondeverhalen doet bovenkomen.

...we hier de oude Ronde-echo's bijhebben op de redactie.

...Cis Somers een campagne is gestart om de Ronde op maandag op den Hoek naar het centrum van den Hoek te verplaatsen.

...de oud-medewerkers naast mij aan de weet-je-nog-datjes werken.

...er bij Tom thuis nogblauwe en gele sjaaltjesstof ligt van héél lang geleden.

...Ties Brosens nummer 50 in de 50ste Ronde heeft.

...Nick Van den Bergh nummer 1 had in de eerste Ronde.

...

WEET JE NOG DAT...

... er eigenlijk op een halve eeuw Ronde Van Essen heeel veel gebeurd is?
... we steeds met de nodige nostalgie beginnen te typen?
... de Ronde live op de radio werd uitgezonden?
... er vroeger elke dag een ijsco-karretje aan het parcours stond?
... de prijzenman stad en land afreed op zoek naar prijzen?
... die ooit ook bestonden uit levende kleine konijntjes?
... er een jaar is geweest dat er geen gele, maar een blauwe trui uitgereikt werd aan de winnaar?
... we op de Wildert het vaakst zijn gewisseld van parkoers?
... in 1973 de start werd gegeven in de Achterstraat?
... Nic Van den Bergh nummer 1 had in de allereerste Ronde?
... op Denoek soms eerst de schapen met bijhprende keutels van het parcours verwijderd moesten worden?
... Jos Konings de kinderen uit zijn buurt elke vrijdagnamiddag van de vakantie voorbereidde op de Ronde?
... e r in de beginjaren van elke reeks een uitgetypt verslag in de Ronde-echo verscheen?
... er vanaf de allereerste dag een Ronde-echo is?
... elk diploma met horiginele andtekeningen werd uitgereikt?
... e r in elke wijk een omroepwagen rondreed om reclame te maken?
... er destijds sommige medewerkers van Wildert naar het gemeentehuis reden, om van daaruit met de gemeentecamion vol materiaal (en een bak bier) terug te rijden naar Wildert?
... ze toen zonder problemen in de laadbak konden zitten?
... vroeger alles getypt werd op een typmachine en we nu aan den lijve ondervinden dat dat ongelooflijk is?
... Teo Peeters gelukkig de eerste pc introduceerde op de redactie?
... we op zaterdag de sleutel van het gemeentehuis kregen om de Ronde-echo te kunnen kopiëren?
... we vroeger ook de sleutel van de gemeentecamionette kregn om de toog en toebehoren ter plaatse te krijgen?
... drank overigens koel werd gehouden in ijs van vishandel Schot?
... fritten op de redactie werden gehaald met eeen kruiwagen?
... we eigenlijk nog 20 bladzijden kunnen vullen met deze weet-je-nog-datjes, maar dat je daarvoor best kijkt naar de film "Ronde van Essen, de eindspurt van de vakantie"?

Filmrecensies

De 50ste Ronde van Essen – De eindspurt van de vakantie.
FILMRECENSIE
Regie : Jasper van Landeghem
Hoofdrol : Sil van Landeghem

Deze indringende historische documentaire bekijft vanaf de eerste seconde. Regiedebutant Van Landeghem zet met dit meesterwerk een nieuwe standaard in het genre. Wat Citizen Kane en Casablanca betekenen voor de speelfilm, is de documentaire van de Ronde van Essen voor de historisch-realistische docu. Als een volleerd beeldkunstenaar weet Van Landeghem een ijzersterk historisch plot te koppelen aan een subliem gemonteerde tijdsindeling. Het scenario ontvouwt zich fragmentarisch en wordt opgebouwd doorheen de verhalen van de vele geïnterviewde betrokkenen. Het uniek historisch beeldmateriaal geeft op een heel eigen manier kleur en vorm aan de verhalen. Hoe de plot en de beeldtaal elkaar dragen en versterken getuigt van een speelsheid en talent van zowel de regisseur als de acteurs die ongekend is voor ons taalgebied. De verhalende elementen worden uiterst gepast en creatief afgewisseld met felicitaties van ´s werelds grootste helden - veelal sportfiguren. Deze intermezzo´s storen op geen enkel moment, integendeel, ze zijn geniaal in hun timing én functie en ze geven op een originele wijze gewicht aan de inhoudelijke boodschap. Hoofdrolspeler Sil acteert geweldig. Zijn inleving en rolinvulling smeden alles tot een swingend en beklijvend geheel. Kortom, een absolute `must see´ voor alles en iedereen uit Essen en de wereld

★★★★★
New York Times (USA) - Raul Beavers

Een unieke documentaire die je meeneemt in de rijke geschiedenis van de Ronde van Essen. Authentieke beelden uit verschillende Rondegeneraties worden vlot afgewisseld met sappige anekdotes, verteld door de (oud)medewerkers zelf. Meeslepend en bij wijlen zelfs ontroerend, even diepgravend als ontspannend: dit fantastische tijdsdocument is vanaf nu de maatstaf voor elke geschiedkundige documentaire.

★★★★★
Frankfurter Allgemeine Zeitung (DE) - Bernard Von Spähnburg

Deze documentaire was, op het geluid na dat een klein steekje laat vallen, een eclatant succes!

★★★★
De Morgen (BE) - Jeey Dansaert

Een mooie blik op de rijke geschiedenis die de Ronde van Essen te bieden heeft. Het zal de geschiedenisboeken ingaan als een uniek pareltje! We hopen dat de olympische gedachte voor eeuwig mag blijven doorleven!

★★★★★
Kathimerini (GR) - Alexandros Michaelos

Wil je zelf je mening geven?
Scan dan volgende QR-code!

Receptie 50e editie

VIJFTIG TINTEN GEEL

VIJFTIG TINTEN GEEL

Hoe meewarig mijn weemoed naar minder gele tijden,
Hoe pijnlijk doet de Ronde vandaag mijn netvlies lijden,
J'accuse ! Luidkeels mijn jammerklacht ! Want ik protesteer !
Ik zie zoveel gele truien, maar wie is eigenlijk de winnaar, meneer ?

Geelgekleurde T-shirts van allerlei slag,
Teveel van het goede geel, zeg ik, aanhoor mijn beklag,
Het geel verdient terug de exclusiviteit,
Voor de leider in het klassement, enkel die, voor wie het benijdt.

Zijn het medewerkers in geel of wannabe winnaars ?
Ik weet wel beter : allemaal huichelaars !
Alleen DE gele trui verdient het ware geel,
Al de rest kleedt zich de volgende 50 jaar anders - ik beveel !

Daarom roep ik hierbij in het leven,
Het actiecomité 'Verbod op geel' - bij deze !
Medewerkers tooien zich voortaan in blauw en pakweg bronsgroen,
En geel wordt enkel nog de kleur van de ware Ronde-kampioen !

Je potvis

YUit de bundel : teveel geel is trop,
en trop geel is teveel.
In de reeks : 50 jaar klagen voor gevorderden.

Ode aan verborgen schrijftalent

De loopactie in elke wijk is het uiterlijk vertoon.
En dat is echt schoon.
Voor het Essens volk een jaarlijks festijn.
En daar kunnen we enkel maar blij voor zijn.

Maar na elke loopwedstrijd
is het voor de lopers echt wel bedtijd.

Ondertussen begeven verschillende betrokkenen zich naar
de oude pastorij, raar.
Wat doet dat volk daar?

Laptops verschijnen, inspiratie borrelt op.
Deze lectuur wordt weer top.

Een frietlijst wordt opgesteld.
De bestelling wordt doorgebeld.

Verdoken woordkunstenaars gooien de woorden uit hun verborgen talent.
En geen Essenaar die dat talent miskent!

De sprankelende woorden worden verzameld in de befaamde ronde-echo.
De mensen slaken kreten, in Essen ongehoord, ho.
Ook Belgisch bier vloeit hier door de kelen.
De sfeer zal er nooit vervelen.

Al 50 jaar wordt het boekje als hoogstaande lectuur verspreid.
Het wordt in andere gemeenten terecht benijd.
Het alfabet, het kruiswoordraadsel, de pooweesie, ...
Wat kunnen wij nie?

Een terechte ode aan de meest hoogstaande lectuur ooit in Essen uitgegeven.
Ook de volgende 50jaren zullen wij dit aan de Essenaar graag geven.

Uit de bundel: Verborgen talenten in Essenaren om langer te leven.

50e Ronde van Essen - 2022